

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 17/15

מיום חמישי, ל' במרחשון תש"פ, 28.11.2019

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 17/15

מיום חמישי, ל' במרחשון תש"פ, 28.11.2019

נוכחים:

1. ראש העיר - מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר - ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר - פאלי כהן
4. סגן ראש העיר - מר חיים מסינג
5. חבר מועצת העיר - מר תם ליפשיץ
6. חבר מועצת העיר - מר אלי מזוז
7. חבר מועצת העיר - מר דורון מלכה
8. חבר מועצת העיר - מר יהודה דנינו
9. חבר מועצת העיר - מר משה חזות
10. חבר מועצת העיר - מר רועי גבאי
11. חברת מועצת העיר - גב' לינה שרון
12. חבר מועצת העיר - עו"ד מאיר דהן
13. חברת מועצת העיר - גב' דורית בן מאיר
14. חבר מועצת העיר - מר שחר סימנה

חסר:

15. חבר מועצת העיר - מר מאיר שטרית

משתתפים:

1. מנכ"ל העירייה - דוד שטרית
2. גזברית העירייה - תמר קופר
3. יועצת משפטית - עו"ד טובה שפירא-אלטמן
4. דובר העירייה - אריאל הלר
5. ירון בן עמי - ארכיאולוג מחוז המרכז רשות העתיקות
6. יעקב ברקן - ארכיאולוג מחוז ת"א רשות העתיקות
7. יונתן צחור - אדריכל רשות העתיקות
8. מזכירות העירייה - יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. הצגת פרוגרמה תל יבנה.
2. שאילתה של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא קריית הספורט.
3. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
509	תכנון ובניית בי"ס יסודי במגרש 211	2,000,000	ק' פיתוח (מימון ביניים)
510	התייעלות אנרגטית	5,076,492	מ' הכלכלה – 812,238 ק' פיתוח – 4,264,254

4. אישור עדכון תב"ר כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	מקור מימון	תקציב מעודכן
357	תכנון מוסדות חינוך	תק' – 2,000,000 ק' פיתוח – 2,000,000	1,500,000	תוספת- ק' פיתוח	3,500,000

5. אישור הארכת תוקף גביית אגרת שמירה עד ליום 31.12.21.
6. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מס' 5/19 מיום 12.11.19.
7. אישור הגדלת תקציב התמיכות לתנועות הנוער בסך 100,000 ₪. סך התקציב לאחר הגדלה 606,000 ₪.
8. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא סדנאות להתנהלות כלכלית נכונה לתושבי העיר.
9. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר משה חזות בנושא הקמת חברות עירוניות לתרבות פנאי וספורט ומינוי דירקטורים.
10. הצעה לסדר יום של סגן רה"ע ד"ר אהוד ויצמן בנושא מינוי ממלאי מקום מטעם סיעת "יבנה שלנו" בוועדות מועצת העיר.
11. הצעה לסדר יום של חברי המועצה מר רועי גבאי וגב' לינה שרון בנושא הוספת מידע בסיסית לשלטים המציינים שמות רחובות/כיכרות/מבנים עירוניים.

1. הצגת פרוגרמה תל יבנה.

צבי גוב-ארי: הנושא הראשון שאנחנו נעסוק בו זו הפרוגרמה של תל יבנה. אני רוצה לתת את הרקע. לפני כ-20 שנה, יותר מ-20 שנה, הנושא הזה עלה, יזום על ידי. כאשר אז נפגשתי עם שר התיירות, זיכרונו לברכה, גנדי. וביקשתי סיוע. התשובה היתה 'יש לנו יותר עתיקות מאשר תיירות, עזוב את התל, אל תיגע בו'. זה היה לפני 20 שנה. בינתיים עומד אצלנו כאן נכס ארכיאולוגי היסטורי יוצא מהכלל. וקבעתי לעצמי בארבע השנים הבאות לא להשאיר שום דבר מהתוכניות שהתחלתי לגלגל אותן לפני 20 שנה. אחת מהן היתה פיתוח תחום התיירות של יבנה וכמובן החייאת כל מה שאנחנו יודעים מבחינת היסטוריה של המקום, הקשורה בארכיאולוגיה ובנושאים אחרים. פניתי לרשות העתיקות. ביקשתי להיכנס לפרויקט משותף. והיום, דרך אגב, רשות העתיקות עובדת במבנן הדרום מזרחי, להכין אותו לקראת השכונה החדשה ונעשות שם עבודות מאוד גדולות ורבות וכדאי להציץ ולראות מה קורה שם. מאוד מעניין. נמצאים איתנו כאן ירון בן עמי, ארכיאולוג מחוז המרכז של רשות העתיקות, ויעקב ברקן, ארכיאולוג מחוז תל אביב של רשות העתיקות, ויונתן צחור, אדריכל רשות העתיקות. יונתן יציג את הפרוגרמה. בבקשה.

יונתן צחור: שלום לכולם. מדובר פה בתוכנית ראשונית שערכנו לתל, שבעיקר מתמודדת עם היחס בין הסיפור של המקום לבין מה שיש בו במקום הפיזי. כשזה מה שאתם רואים בתמונה הזאת, רק בשביל להמחיש, אנחנו רואים פה גבעה עם איזשהו שריד אחד בולט, אבל הגבעה עצמה לא מספרת לי סיפור מיוחד על פני השטח. אם אני מבקר מן החוץ במיוחד. אם אני אקח את זה בהשאלה למקום אחר, שאתם יכולים לראות את התמונה, אם אני מגיע לחוף הים הזה ואני רואה את השריד הזה, אז אני יודע איפה אני נמצא. זאת אומרת מה היה המקום הזה בעבר, לצורך העניין. וזה בדיוק הסיפור של תל יבנה. ועל הנושא הזה של איזה סיפורים המקום הזה מספר, ואיך אני מביא אותם לידי ביטוי פיזי בשטח, זו היתה התמ"א המרכזית של הפרוגרמה הזאת. כשלתל יבנה יש שלושה סיפורים מרכזיים מהצד ההיסטורי. זה הסיפור של יבנה התלמודית, איבלין הצלבנית ויבנא הממלוכית עותומאנית.

יבנה התלמודית בקצרה, אם נציג את שלושת הסיפורים, הנרטיבים הבולטים, תל יבנה הוא 3,000 שנות היסטוריה, שכמובן כוללות הרבה יותר סיפורים מזה, אבל אם אני צריך, ברמת

הנגשה והמחשה של התל הזה, לציבור הרחב, שלא גר ביבנה, שלא מכיר את המקום, מה שלושת העיקרים הגדולים של המקום, אז זה יבנה וחכמיה המוכר, שאני מניח שכולכם פה מכירים, יבנה המקום שבו התחילה היהדות כמו שאנחנו מכירים אותה היום. יהדות של תפילות במקום קורבנות, יהדות של תלמוד ובית מדרש במקום בית מקדש. יהדות שעוברת מירושלים, שנחרבת, בדיוק באותו אקט של חורבן, רבן יוחנן בן זכאי יוצא מירושלים ומקים את יבנה. ויבנה מותירה חותם. מבחינה היסטורית היא פעלה תקופה קצרה יחסית, בין 50 ל-70 שנה, שני דורות מקסימום. אבל כמות הסיפורים, היא הופכת להיות המודל הארכיטיפ לבית המדרש האולטימטיבי. זה בית המדרש של יבנה. כל הגדולים וכל הסוגיות הגדולות, כל הסיפורים הגדולים שהתלמוד מספר לנו, וגם המשנה כמובן, קורים ביבנה. ואחר כך הסנהדרין עוברת צפונה, לגליל. אבל יבנה נשאר, לא סתם הוצאת יבנה וחזון בן גוריון להקים את אוקספורד, היא יבנה, הוא רצה את זה בנגב, אבל המקור שלו מפה. זו יבנה התלמודית.

איבלין הצלבנית, זה השם של יבנה בתקופה הצלבנית, ישב אביר בשם ... איבלין, משפחה, שהיתה מאוד מקורבת למלוכה, והוא גם האביר היחיד ששרד את הטבח, את ההפסד של הצלבנים בקרב קרני חיטים בגליל. צלאח א-דין הוא עומד בראש ירושלים במצור, כשצאלח א-דין מגיע. אחרי שלושה שבועות הוא גם מצליח, באופן מפתיע, להשיג הסכם כניעה ולצאת בשלום, הוא וכל הנוצרים מירושלים. והקרבה שלו, אתם רואים פה את החותמת שלו, הוא יוצא מאיבלין וההשפעה שלו מאוד גדולה. הסיפור עצמו מסופר בסרט הוליוודי משנת 2005, 'ממלכת גן עדן', כשהחותם הצלבני הפיזי בתל עצמו זה שרידים של מבצר צלבני שנתר. אלו תמונות מתקופת המנדט. וכנסייה צלבנית, שאחר כך יבואו הממלוכים המוסלמים ויהפכו אותה למסגד. שהיא לא נותרה אבל מה שנתר ממנה זה המינרט, שאתם מכירים אותו, הצריח שעומד שם על התל.

וזה בדיוק מכניס אותנו לסיפור האחרון, שזה סיפור הממלוכים. תקופה שבאה אחרי, או התרבות שהגיעה אחרי הצלבנים לפה וקיימה ביבנה, בתל ובסביבות שלו שלושה מונומנטים מרשימים. אחד זה קבר אבו חרירה, שהיום הוא קבר רבן גמליאל. הגשר הממלוכי, על נחל שורק. אפשר לראות בתמונה ההיסטורית הזאת, היא מ-1917,

משה חזות: אתה גם מפקפק שלא קבור שם רבן גמליאל?

יונתן צחור: אני לא יודע מי קבור שם. אני יודע מי בנה את המקום.

משה חזות: יש עדויות מלפני 600 שנה.

יונתן צחור: באופן ודאי את ... הספציפי הזה בנו ממלוכים. האם היה שם

משהו קודם, אין לאף אחד אפשרות לדעת. אבל זה לא הנושא. הנושא הוא שהם בונים את

זה. זאת המשמעות שהם מעניקים לזה. המקום הזה משמש כמוקד לעלייה לרגל. מאז ועד היום. גם הם וגם אנחנו. בכל מקרה, הממלוכים גם, לכנסייה הצלבנית שאתם רואים פה תמונות מזמן המנדט הבריטי שצולמו בשנות ה-30, מצרפים צריח של מסגד, מינרט, והופכים את הכנסייה למסגד. לימים רק הצריח הזה יחזיק מעמד. כשהכנסייה הזאת תחרב. אתם יכולים לראות את התמונה של יבנא, הכפר, לפני שהוא נחרב. בקתות קש ובזף. ומסביב מבנה אבן צלבני גדול. זאת יבנא. ככה הוא נראה היום, פחות או יותר. ככה נראים השרידים של יבנא.

משה חזות: ואתה יודע מי לקח את כל הארכיאולוגיה?

יונתן צחור: אנחנו יודעים.

משה חזות: אני נולדתי על התל, גדלתי. עזרתי למשה דיין לקחת את כל, היה מביא לנו ארטיקים ומסטיקים ואחרי הגשם היינו מחפשים את המטבעות. היה מלמד אותנו,

צבי גוב-ארי: מזל שיצאתם משם.

משה חזות: דרך אגב, יש שלוש, ארבע בארות שם. אז אל תלכו שם. דרך אגב, הן מלאות שם, כל הגניזה שמגיעה מבית העלמין וזה, קוברים אותם שם. זרקו אותה שם, כן. אז שלא תחשבו שזה היסטוריה. זה משהו עכשווי.

יונתן צחור: במסגרת הפרוגרמה, אנחנו מיפינו את כל האתרים ההיסטוריים, אתרי המורשת שבתל ובסביבותיו. אגב, ניסינו לראות איך אנחנו משלבים את התל הזה במסגרת התכנון העכשווי, שמייעד את התל כשטח ציבורי פתוח, במסגרת התוכניות שכולכם מכירים בדרום העיר, ליבנה המודרנית החדשה. זה עוד סיפור שצריך לספר אותו, חוץ משלושת הסיפורים האלה, סיפור של יבנה המודרנית שקמה בשנות ה-50. בתחילה, בשנים הראשונות על התל, אבל היא יורדת אל החולות, איפה שהיא בנויה היום. ובמיוחד בדור שלנו, הנוכחי, שבונים את יבנה, מכפילים אותה כמעט, אני חושב. שזה גם סיפור שצריך לספר אותו.

מיפינו גם את המוסדות, מבני חינוך, מוקדים עירוניים חשובים שנמצאים באזור התל. וכמובן מיפינו את התל עצמו, בצד הפיזי שלו, איך הוא נראה, כשעליו מיפינו כל מיני מוקדים ונקודות. כמו שאמרתי, יש שם בורות. אז יש שם לא רק מינרט, יש שם עוד כמה נקודות חדשות, גם ישנות, ששווה היה להתעכב עליהן. גם ברמה של המבטים, יש פה כל מיני תמונות, אם אתם רואים במצגת את המבטים מהתל ואל התל, לנוף של התל, שיש לו דימוי מאוד מובהק של גבעה ריקה, עם איזה מינרט עליה, איזה צריח שעומד.

אלי מזוז: בוא אני אראה לך ... שיורד.

יונתן צחור:

מיפינו אותם.

אלי מזוז:

אני אתן לך עוד.

יונתן צחור:

אוקיי. אנחנו נשמח. אנחנו מכירים. בכל אופן, כשאני בוחן את המקום, אני עושה לו הערכה תרבותית מבחינה של מה ערכי המקום הבולטים לעין, אז אני מגיע קודם כל ליישוב שמתקיים ברציפות מתקופת הברונזה, זאת אומרת 3,000 שנה ועד היום. ויש פה גם תל שלא נחפר בצורה מסודרת. פה ושם עשו פה חפירות, תגליות, אבל לא בצורה מסודרת כולל ממש. אז יש פה משאב מאוד רציני למחקר עתידי יום אחד. זה בצד ההיסטורי והארכיאולוגי.

הצד האדריכלי והעירוני, אז אנחנו מדברים על שטח פתוח שהוא בין הסביבה אורבאנית, שהוא יכול לשמש כריאה ירוקה. ויש, כמו שאמרתם, כל מיני אלמנטים אדריכליים ייחודיים בתל, ובסביבה שלו, שכדאי להשמיש אותם, להשתמש בהם, לעשות איתם משהו. הם קיימים אז זה פוטנציאל השתמשות. וחלק מהשלד העירוני של העיירה יבנה שהיתה שם קודם, עוד השתמר בצורה של השבילים שנמצאים על התל עצמו, שזה גם, משמר את הפרצליה. אפשר לראות את זה בתוכנית שם למטה.

לתל יש גם ערכים שהם סביבתיים ונופיים. כמובן יש לו חשיבות אסטרטגית שהיא מה שגרמה לו להיות מה שהוא. הוא בולט מעל המישור שהוא נמצא בו. וגם יש בו תצפיות היסטוריות, לאו דווקא קדומות. גם במלחמת העולם הראשונה התנהל קרב מאוד רציני של הכוחות המנדטוריים, הבריטים, האוסטרלים, במישור שבין התל לבין ראשון לציון היום. פחות או יותר. שהוא גם חלק מהסיפורים שהתל יכול לספר. יש לו נוכחות איך הוא נצפה מהעיר. כמו שאתם רואים, מה שרואים זה את המינרט. אם אתם בצד המערבי, גם את אותה בריכת מים ראשונה של היישוב. ויש לו אייקון נופי ואיכות אקולוגית שקיימת פה היום. כל הצמחייה היפה הזאת. זה בנוסף למבנים. אני לא יודע אם התכוונת למבנים הללו, אם זה הצריף, מהצריפים הראשונים שנבנו ביישוב החדש, יבנה, בשנות ה-50, או בריכת המים הראשונה. שהיום היא בית כנסת, הם בעלי פוטנציאל שאפשר לחבר אותו למקום בקלות. כמובן גם ערכים הרוחניים והתרבותיים שיש למקום. מה שהזכרנו קודם. על כל המעבר מירושלים ליבנה. המקום שבו היהדות מתחילה או היהדות הנוכחית מתחדשת. קרן ביבנה, ויבנה וחכמיה, וכמובן הזיכרונות שהמקום הזה אוצר בתוכו, במשך כל כך הרבה שנות היסטוריה. אנחנו מגיעים עכשיו לשלב של מה עושים. אנחנו מתחילים מחזון, שזה הרעיון לייצר איזשהו פארק עירוני שמחובר פה על התל, אבל הוא מתחבר לרצף הפארקים שלידו. והוא משלב את כל הפעילויות האלה של פנאי, נופש, ספורט ותרבות. כשהאתרים בתל ישומרו, והם משמשים כמוקדים ברצף של הביקור בתל.

- משה חזות:** אז לא תהיה חפירה בתל?
- יונתן צחור:** לא חפירה. לשמר זה לשמר את מה שקיים.
- משה חזות:** חפירה לא תהיה.
- יונתן צחור:** יש מקומות שאנחנו מציעים שבהם תתבצע חפירה פוטנציאלית. היא יכולה להיות בשיתוף הקהילה, כמו שרשות העתיקות עושה. אבל הם לא מחויבי המציאות כרגע. זה לא מונע את הפיתוח, אלא רק יכול לסייע בהמשך. כשלב נפרד.
- צבי גוב-ארי:** בשביל להבין. אם לחפור את התל זה עניין של 10, 15 שנה. זה פחות או יותר הסיפור. אנחנו רוצים לייצר מצב שבו התל יהיה אתר שאפשר לבקר בו. אפשר לשבת. גם לקרוא ספרות על התל. פינות קריאה וכו'. שבילי הליכה. כמובן עם סימונים של אתרים בהיסטוריה וכל דבר. ועוד כהנה וכהנה דברים. זו פרוגרמה כללית. ניכנס מאוחר יותר לתכנון מפורט.
- משה חזות:** צביקה, יש לי משהו לגבי התל. אתה זוכר אז, כשהגיעה העמותה מארצות הברית,
- צבי גוב-ארי:** שה לבן.
- משה חזות:** שה לבן, כן. והם עשו שם איזשהו רנטגן על התל, אני זוכר. והרימו בלון ל-30 מטר, והיה צריך לקבל אפילו רישיון, אישור ממשרד הביטחון. והם מיפו את כל התל. האם זה יכול לעזור -
- צבי גוב-ארי:** לא מיפו. מיפו חלקים מזרחיים של התל. שניים, שלושה אתרים. חפרו באתר אחד. ובזה נגמר הסיפור. נגמר להם התקציב.
- משה חזות:** החומרים האלה יכולים לשרת?
- צבי גוב-ארי:** חלק מהדברים שיבוצעו. להזכיר לכם שאנחנו גם במקביל מתכננים מרכז מבקרים. יותר מאוחר.
- יונתן צחור:** כל ... בטח מחקרי, ארכיאולוגי, ישמח אותנו, מכל כיוון שהוא. אנחנו נשמח לקבל אותו. אבל אנחנו כרגע מתייחסים לתל במצבו הנוכחי היום. לא מה שנמצא עמוק מתחת לפני השטח, שכמובן אני מאמין שבכל מקום שבו נחפור אני אגלה שם דברים מרגשים ומפתיעים. אבל אנחנו רוצים לכוון את מקומות החקירות שלנו למקומות שהם חלק מהפיתוח, ולא יפריעו לו בהמשך. אם אני מסתכל על התוכנית הזאת של התל, אז אנחנו מסתכלים על ארבעת המורדות שלו, שהם הממשקים שלו עם העיר. למעשה השוליים הצפוניים, שהם גם ככה היום די מופרים, והשוליים הדרומיים, יכולים לקבל רמות פיתוח אינטנסיביות די מואצות. הם די קיבלו אותם היום. אם האמפי שיש בחלק הדרומי ותחנת הרכבת והחלקים שמצפון, שהם גם ככה די, אני מדבר על החלקים הנמוכים, לא על

ראש התל. לעומת זאת, המורדות המערבי והמזרחי, שיש להם איכויות משלהם, גם ביצירת האייקון הנופי הזה שקוראים לו התל, כן שווה לשמור אותם בצורה אקסטנסיבית עם פיתוח מאוד מינורי. אנחנו תיכף נפרט את הכל. כשראש התל עצמו מקבל איזשהו טיפול כמו שלנו, לקשור את כל האתרים האלה והמוקדים שקיימים היום בתל, באיזשהו רצף סיפורי שמספר את הסיפור של התל.

שנייה לפני שנציג את ראש התל, זה מה שהתכוונו שאנחנו מדברים על פיתוח אינטנסיבי במורדות הצפוניים והדרומיים. אלה דברים שחלקם כבר קיימים היום והם לא מצריכים איזה שהם פעולות של שימור מאסיביות או בכלל, כי המטרה שלהם לחבר את התל כחלק משצ"פ עירוני פעיל. מגרשי ספורט, כמו שאתם רואים, חנייה, גישה, כל מתקני המשחק, מדשאות וכו'.

מורד המערבי, מה שאנחנו קוראים לאזור ... זה המורד המזרחי, האיכות הנופית שלהם והחשיבות שלהם להשאיר את התל הזה כמו שהוא, הביא אותנו למסקנה שאנחנו רוצים לפתח מהם פיתוח מינורי ברמה של, במקומות שאפשר להשמיש את הפעילות, ואני אפרט עוד שנייה את כל...

רועי גבאי: של מי הבעלות היום? בעלות הקרקע, של מי?
דוד שטרית: כל האדמה היא אדמת מנהל. התל הופקע על ידי העירייה כשטח לצרכי קידום.

יונתן צחור: הייעוד שלו הוא שצ"פ.
משה חזות: ... בסביבה זה לשימור אתרים.

יונתן צחור: כן, אבל בטאבו הוא ירוק, הוא שצ"פ. ראש התל עצמו, הדרך שהיום עוברת בו, אנחנו יכולים להשמיש אותה ואת המרחב שלה, כדרך שגם מספרת סיפור. ופה היא מספרת למעשה לא סיפור אחד, אלא ארבעה סיפורים וארבעה מקטעים שונים. זה הצבעים שאתם רואים. שזה הסיפורים שהזכרתי קודם. יבנה התלמודית, איבלין הצלבנית והעיירה יבנא שהיתה שם והרביעי הוא יבנה המודרנית. זאת אומרת משהו שגם חוזה את פני העתיד. שכל אחד כזה אנחנו מחפשים את האמצעים איך לספר את הסיפור בממצא הפיזי. איך לקשור את המקום הפיזי אל המקום התרבותי שיש בו. לצורך העניין, אם נראה את החלק הצפוני של ראש התל, איך אנחנו מחברים את הסיפור המופשט באופן מומחש, אז ניסינו לפתח גישה של אוקיי, מה זה אומר תלמוד? הרי התלמוד מתחיל את דרכו פה, תקופת המשנה מתחילים פה, אחרי חורבן הבית. ולאחר המשנה מגיע התלמוד. מה זה התלמוד? דין ודברים, תלמוד ולימוד, וכל מיני דרכים שאפשר לחוות וללמוד מלימוד אקטיבי ולימוד פאסיבי, מקבלים איזשהו מנעד כזה שאנחנו יוצרים רצף של מקומות בתל

עצמו, שמאפשרים את אותו לימוד, והם קשורים כמובן לסיפור. ואם נפרט את זה עכשיו לפרוטות של ממש, אנחנו מדברים על כן או לא להשמיש את אותו צריף, שהוא היום גם בית כנסת, שזה גם מצוין, ואת הרחבה מסביבו, זה המבואה של התל. זה ה-welcome to the Tel, שלידו או בתוכו אפשר לאפשר לו להיות איזושהי שלוחה של מכון מחקר או איזשהו מרכז. לא מרכז תיירות אלא מרכז נוסעים, מרכז מורשת.

אלי מזוז: אתה יודע שהוא פעיל.

יונתן צחור: בסדר. זאת הצעה. יש פה -

משה חזות: אבא בנה את בית הכנסת, כן?

יונתן צחור: שום בעיה. יש פה סל של פרויקטים שאפשר לבחור ואפשר לא לבחור. אז אם הביטוי בית כנסת הוא רגיש, אנחנו נדלג עליו.

משה חזות: יש לי רעיון, צביקה. לחשוב על רעיון. תראה, יש בית אחד שהוא הבית היפה, לדעתי, לטעמי, הבית היפה ביבנה. זה בית של משפחת ועלני. לקחת את הבית הזה, להגיע עם משפחת ועלני לאיזשהו הסדר ולהפוך אותו למוזיאון. מה יותר יפה מזה?

צבי גוב-ארי: לא במקום.

משה חזות: לא?

צבי גוב-ארי: לא.

משה חזות: הוא למרגלות התל, צביקה.

צבי גוב-ארי: לא במקום. מוזיאון צריך להיות משולב עם מרכז מבקרים בתוך העיר, על הציר הראשי של העיר עצמה. דואני.

אלי מזוז: גם הולך להיות כביש בין התל לבין ...

יונתן צחור: ההצעה פה היא לא חס וחלילה לפגוע בבית כנסת קיים. רק נסגור את הסוגריים האלה ונתקדם הלאה. בית כנסת כשלעצמו הוא מצוין, כי הוא בדיוק מספר את הסיפור של יבנה. בהקשר הזה, התלמודי. כי בית הכנסת לא היה קיים לולא היתה יבנה. זאת אומרת לולא היה חורבן של ירושלים והיתה קמה יבנה, עם הסנהדרין ועם תקנות בן זכאי, שמתקן או מחדשים או משכללים או מייסדים את היהדות שלנו כיהדות של תפילה ושל בית כנסת, אז זה לא היה קורה ביבנה. אז גם לזה יש מקום. בכל מקרה, אפשר גם להעשיר את בית הכנסת הזה כאיזשהו מרכז מורשת אפילו, לא רק של יבנה. שמקבל את הכבוד הראוי לו. חוץ מזה שאנחנו משמישים פה צריף, שהוא גם חלק מההיסטוריה של היישוב. במקורו הוא מהצריפים הראשונים שישבו שם.

משה חזות: הוא לא היה צריף אף פעם.

- יונתן צחור:** יכול להיות. בסדר. אנחנו נתקדם הלאה.
- משה חזות:** אמרתי לכם. אני גדלתי שם. נולדתי שם ואבא שלי בנה שם את המבנה הזה. אני יודע לפרטי פרטים איך המקום הזה אפילו -
- עו"ד מאיר דהן:** ממה הוא בנוי? בלוקים?
- משה חזות:** בטח, בטון. מה זה?
- יונתן צחור:** אוקיי. נשאר את בית הכנסת ברשותך בצד. אבל נתקדם הלאה. במעלה ראש התל אנחנו מתכוונים לייצר רצף של, הדרך שהולכת יכולה להיות הדרך שמשמשת כציר זמן כפול, שבו דופן אחת של הדרך מספרת את הסיפור ההיסטורי הכללי. דופן השנייה של הדרך מספרת את הסיפור היהודי, שלוח הזמנים הוא לא תמיד חופף וממחישה אותו. בנוסף אנחנו יוצרים מערכת של, נקרא לזה פארק תלמודי או שבילים תלמודיים שמספרת, שנותנת מקום לסוגיות התלמודיות שקרו ביבנה, שלמעשה זו דרך לבטא את המושג הכי מופשט והכי כרוך, אני חושב, בתלמוד, שזה מחלוקת, בצורה פיזית, של צומת דרכים שבא עלי, על המבקר, מי שנמצא שם, צריך לבחור לפי הסוגיה שבה אני בוחר, ימינה או שמאלה. קדימה או אחורה. שזה בהתאם לסוגיה וזה יכול להיות איזשהו קונספט לפארק. פארק שיטוט, לצורך העניין, שיש לו ערך מוסף שניתן להשתמש בו. אנחנו יכולים להשמיש את אותה הברכה ראשונה של מים כמרכז, כמקום למולטי מדיה, שאפשר לעשות בו גם שימוש באמצעי המחשה כאלה ואחרים. ולאפשר רחבות פתוחות, מוצלות, לתצפית וחינוך, הסבר, גם על הנוף וגם על ההיסטוריה של המקום. זה לצורך העניין המקטע של יבנה התלמודית. יש לנו עוד מקטעים בדרך, כמו איבלין הצלבנית, שבו אנחנו משתמשים בשרידי המבצר הצלבני וברחבות שנמצאות לידו, גם לספר את הסיפור הצלבני של המקום. תצפיות, מזרחה ומערבה, גם על קרבות בתקופה הצלבנית וגם בתקופה המודרנית, כמו שאמרתי, מלחמת העולם הראשונה. וכמובן שימוש ברחבה או באזור ליד המינרט, שהוא גם היה מסגד בסופו של דבר, אבל הוא התחיל את דרכו ככנסייה צלבנית וגם לה יש ערך. וזה בדיוק המוקד שלנו. המינרט הוא המוקד של המקום. והוא מספר גם את הסיפור של יבנא, כמו שאנחנו זוכרים אותו, עם טיפול נופי, שאדריכלות נוף בראש התל עצמו.
- משה חזות:** אתה יודע, על התל יש הרבה מאוד נקודות של גל אבנים. הרבה גל אבנים שם. אבל ממש ערימות.
- יונתן צחור:** אנחנו בדיוק מציעים להשתמש בהם כאלמנט נופי, נקרא לזה פיסולי, עיצובי. אפשר למתג אותו כאיזשהו גן זיכרון, או אדריכלות נוף טובה יכולה להשתמש בדבר הזה, במשאב הזה שקיים שם ולרוץ איתו לכל מיני מקומות שהם שוטטות.

שאנשים יכולים לבוא ולבקר שם -

- משה חזות:** דרך אגב, ארכיאולוגית, מה זה גלי האבנים האלה שיש שם?
- צבי גוב-ארי:** על התל היה פעם כבר ערבי, אם זכור לכם.
- משה חזות:** כן, לא. אבל שם זה אבנים חלקות, צביקה.
- צבי גוב-ארי:** זה מה שנשאר מהאבנים שלקחו.
- יונתן צחור:** חזרת למשה דיין, לא? הוא גם פוצץ את, נתן את ההוראה.
- צבי גוב-ארי:** פירקו את הכפר, נלקחו אבנים וזה מה שנשאר פה.
- יונתן צחור:** השלב האחרון של התל זה יבנה המודרנית. ירידה דרומה לכיוון, עם הנוף של העיר באמת היא חשובה לא פחות מהשלבים ההיסטוריים הקודמים. וגם לה יש מקום. אנחנו יכולים להציע גם אותה כדרך שאפשר להשמיש אותה, וגם כמקום, כמוקד בשאיפה. פה בשקופית הזאת אני רק מציג ככה הסיפורים האלה, איך אנחנו מביאים אותם לביטוי פיזי. וברשותכם, נדלג ישר לשלבי הביצוע.
- אנחנו חילקנו את שלבי הביצוע לארבעה חלקים. קודם כל השמשה מיידית, נקרא לזה, של התל. כמה שיותר מהר, שיוכלו לעבור בו אנשים, של הדרכים בו בעיקר, של הנקודות כניסה ויציאה. השלב השני זה הטיפול בכל האזור של המינרט וההרחבה שלו, כמוקד המרכזי של התל. השלבים הנוספים זה הטיפולים האדריכליים והנופיים, גם הארכיאולוגיים. אפשר לבצע או לא לבצע חפירה ארכיאולוגית באזור של המבצר הצלבני, שהוא נוכח ממילא. אבל בטוח שיתרום למדע לחפור אותו והחפירה יכולה להיעשות כמובן בשיתוף הקהילה ובצורה חינוכית ובצורה מתמשכת. וכמובן החלקים שבפיתוח עירוני אינטנסיבי, כמו שאמרנו, שצ"פים פעילים לכל דבר, על ידי הרשות העירונית. וכאן ניסינו להעלות בחתנו גורמים, חברים פוטנציאליים לדרך, שאולי שווה לרתום אותם למאמץ ולטובת הפרויקט הזה.
- צבי גוב-ארי:** אם יש שאלות. אני מבקש לומר שפה הוצגה פרוגרמה כללית. עדיין אין תכנון מפורט. ככה נראים הדברים. אחת הנקודות שציינתי במפגש הקודם עם החברים, שאני ארצה שהתל יתחיל להיפתח מה שיותר מהר. ואחרי זה לעשות את השלבויות של הפיתוח. כרגע קשה מאוד לעלות על התל. אין דרכי גישה. אין היכן לשבת. התל לא מטופל. השלב הראשון יהיה בעצם הנגשת התל לציבור הרחב. ובמקביל לעניין הזה, לעשות את יתר הדברים שצריך לעשות בהתאם לפרוגרמה, וזו פרוגרמה ראשונית. אני מניח שיהיה לנו פה ושם שינויים, דיברנו על זה. כך שבמהלך שלושת השנים הקרובות נסיים את העבודה כאן, והתל יחיה.
- משה חזות:** אני חושב שצריך להוציא צו לבית בצהלה.
- רועי גבאי:** יש לי שתי שאלות, ברשותכם. אחת, תקציב, מקורות מימון.

איך זה הולך להתבצע? מי אחראי על הנושא, על כמה אנחנו מדברים פה, מה ההערכה הכוללת?

צבי גוב-ארי: מה היתה השאלה?

דוד שטרית: תקציב ומקורות מימון.

צבי גוב-ארי: יהיו מקורות מימון. אני אחראי לגיוס מקורות המימון.

רועי גבאי: על כמה אנחנו מדברים בתכנון כרגע?

צבי גוב-ארי: אני אחראי לגיוס מקורות מימון לתכנון. זה נמצא בתוכנית של

ארבעת השנים הקרובות שקיבלתם אותה.

רועי גבאי: מאה אחוז. מקובל. אני שואל הערכה ראשונית בתכנון. עד

כמה תקציב,

דוד שטרית: אין אומדן. כל אומדן שיגידו עכשיו, צריך תוכניות מפורטות

לביצוע. אם עושים רק שבילים זה יעלה יותר זול. אם עושים חפירות, זה יעלה עוד יותר.

ראש העיר אומר שהמימון יימצא. כשיוגשו תוכניות -

צבי גוב-ארי: אני מבכון. לא רוצה לקבוע היום שום סכום.

רועי גבאי: אוקיי. מבחינה סטטוטורית, מה ההליכים להמשך? מעבר

לתכנון,

דוד שטרית: היום זה שצ"פ. אפשר לעשות מחר גינה, אם רוצים. כמובן

צריך את אישור רשות העתיקות. כמו שעשינו את האמפי, שחררו לנו את השטח למטה

והגבהנו. אם אני ממלא את הכל באדמה ומגנן, אני אוכל לעשות. אבל יש פה כמה שלא

רוצים למלא את הכל באדמה. זו הפרוגרמה הראשונית. ראש העיר אמר. הוא רוצה כבר

להתחיל להנגיש את מה שאפשר, בלי הרבה השקעה ועבודה.

רועי גבאי: בסדר גמור. הדבר האחרון שאני רוצה להגיד, נתחיל מאמירה

לפני כן. קודם כל זה מבורך לחלוטין לייצר את הדברים האלה, וישר כוח גדול. כן חשוב

לקחת בחשבון לא רק את התכנון ואת ההערכות ובאמת להיכנס לרזולוציה וישר כוח על

כל מה שעשיתם פה ועבודה מקבילה גם לצד ההיסטוריה וגם לצד התכנון עצמו. כל נושא

התחזוקה. כי ברגע שהולכים למתחם כזה ומבינים שצריך בסופו של דבר לתחזק אותו,

ורשות העתיקות, ממה שאני מכיר, למיטב ידיעתי, אין לה את התקציבים הרלוונטיים כדי

לתחזק מתחם כזה,

דורית בן מאיר: זה שלב ב', ג', ד'.

רועי גבאי: גם כשחושבים על שלב ב' ושלב ג',

משה חזות: זה שצ"פ עירוני. אז אין שום בעיה.

דינו של התל יהיה כדין כל פארק עירוני. שצ"פ עירוני.	צבי גוב-ארי:
בסדר גמור. לקחתם את זה בחשבון בעלויות התחזוקה גם. להתחיל בבקשה מתוך הנחה שחושבים גם שלושה צעדים מבורך.	משה חזות: רועי גבאי: צבי גוב-ארי: קדימה. תודה. משה חזות:
צביקה, רק שאלה של משהו שנאמר ולא הבנתי. קודם כל לא פוגעים בבית שלכם, זה בסדר.	אלי מזוז: יישר כוח, ???:
לא, מוזמנים לבית. קודם כל יישר כוח וזה יפיפה. רציתי רק להבין את הנושא של ההתכתבות. נאמר כאן 'הוא ישמש מוקד להתכתבות עם אתרים קרובים ושונים באזור'. לדוגמה אני מניח שאתה מתכוון לקבר רבן גמליאל, יונתן צחור: אם אני מייצר פארק בכזה סדר גודל, החיבור הוא די מיידי לרצף של הפארקים שיש. הפארק של, שכחתי את שמו, גן הסנהדרין. ...	אלי מזוז: להבין את הנושא של ההתכתבות. נאמר כאן 'הוא ישמש מוקד להתכתבות עם אתרים קרובים ושונים באזור'. לדוגמה אני מניח שאתה מתכוון לקבר רבן גמליאל, יונתן צחור: אם אני מייצר פארק בכזה סדר גודל, החיבור הוא די מיידי לרצף של הפארקים שיש. הפארק של, שכחתי את שמו, גן הסנהדרין. ...
בית הקשתות זה מדהים. רק עוד משהו קטן. יש חשיבה, צביקה, עירונית, לעשות איזשהו גשר להולכי רגל בין התל לצד השני. כי מה שאני רואה, עוד מעט אני מקווה שסוף סוף משפחת חלפון, נגמור שם עם הסיפור ואז תהיה בעיה. אני חושב שאם יש, אם תראה את בית הכנסת מהצד הזה, לעשות איזשהו גשר, צבי גוב-ארי: לא, אין חשיבה כזאת. משה חזות: אני מציע לחשוב.	משה חזות: בית הקשתות זה מדהים. רק עוד משהו קטן. יש חשיבה, צביקה, עירונית, לעשות איזשהו גשר להולכי רגל בין התל לצד השני. כי מה שאני רואה, עוד מעט אני מקווה שסוף סוף משפחת חלפון, נגמור שם עם הסיפור ואז תהיה בעיה. אני חושב שאם יש, אם תראה את בית הכנסת מהצד הזה, לעשות איזשהו גשר, צבי גוב-ארי: לא, אין חשיבה כזאת. משה חזות: אני מציע לחשוב.
אוקיי. שאלת. אין חשיבה. אז צריך לראות עלות תועלת של העניין הזה. גשר, הולכי רגל וכו', זה הרבה מאוד כסף. השאלה היא כמה ישתמשו בו. צביקה, ההתכתבות הבנתי, עם גן הסנהדרין. מה לגבי הנושא של, אם זה קשור, הנושא של הפילבוקס ובעצם מה שמשה אמר, אם זה גם יהיה קשור בכלל.	צבי גוב-ארי: העניין הזה. גשר, הולכי רגל וכו', זה הרבה מאוד כסף. השאלה היא כמה ישתמשו בו. צביקה, ההתכתבות הבנתי, עם גן הסנהדרין. מה לגבי הנושא של, אם זה קשור, הנושא של הפילבוקס ובעצם מה שמשה אמר, אם זה גם יהיה קשור בכלל.
תצא בבקשה לשטח של הפילבוקס היום, ותראה מה נעשה שם.	צבי גוב-ארי: שם.
לא, אני שואל בהקשר. תראו מה נעשה שם.	אלי מזוז: צבי גוב-ארי:
אני מדבר עם הקשר, שהוא נורא קרוב אליו.	אלי מזוז:

- צבי גוב-ארי:** יש לנו בעיות עם הרכבת. לא מוכנים לתת לנו נגישות ישירה.
- אלי מזוז:** כי בדרך כלל, אנשים שבאים לטייל, וגם היום כשיש את ההליכה, בעצם מבחינת התושבים זה אותו מתחם. מטיילים בתל, מטיילים בפילבוקס, מטיילים, הולכים לראות את בית הקשתות. השאלה אם זה יהיה משהו שקשור. והשאלה אם הכביש שיש שם -
- צבי גוב-ארי:** המורד המזרחי של התל, צפון-מזרח, יחובר לאזור הזה. חלק מהעניין. אם כי צריך לדעת שיושבים שם כמה בתים, שצריך לעקוף אותם.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אני מבקש להגיד משהו. מעבר לדאגה למקורות המימון ולצורת התפקוד השוטף של הפארק, אני חושב שאנחנו מסתכלים על חתיכת היסטוריה. שהדבר הזה ישנה את פני התיירות וההיכרות של יבנה מהיסוד. יישר כוח, שיהיה בהצלחה.
- משה חזות:** אם לא חפרת, זה לא. זה יהיה עוד גן יפה על תל יפה. אבל לא יהיה -
- ד"ר אהוד ויצמן:** אם אני רואה נכון מה שהוצג פה,
- משה חזות:** אם חופרים, ובאמת יש הרבה מאוד חדרים מתחת לתל, ועושים איזשהי חפירה ארכיאולוגית רצינית,
- אלי מזוז:** אבל אין כסף. זו הבעיה -
- משה חזות:** נכון, כן. אז אתה יכול למשוך,
- אלי מזוז:** המדינה צריכה לקחת אחריות על דבר כזה.
- משה חזות:** נכון, אתה צודק. אמרו אז שיסיימו את מגידו, יבואו ליבנה. לא ראיתי את זה.
- צבי גוב-ארי:** חברים, תודה רבה לכם.

***** מוזמנים יוצאים מהשיבה *****

*****דורית בן מאיר עזבה את השיבה*****

- צבי גוב-ארי:** תראו, נשאלתי על העניין של העלות. הדרישה שלנו מהגורם המממן, על פי ההערכה שלנו, היא בערך פי חמש יותר מאשר ההצעה של רשות העתיקות. לכן לא הייתי מוכן להתחיל להתעסק פה בעלויות. אני משאיר את העניין הזה כפי שהציעו. אני מעריך שידרשו, לא יוכלו לעמוד בסכום שהציעו. אבל זה לא מתקרב לדרישה שלנו מהגוף המממן שהיא בעצם דרישה שסוכמה ברמה העקרונית. זהו.

- משה חזות:** צביקה, אבל רק משפט. בית הכנסת, הוא אמר צריך בית כנסת חלופי. אני מניח שיצטרכו לבנות ...
- צבי גוב-ארי:** יכול להיות שאפשר להשמיש בצורה אחרת את מאגר המים עם סככות בחוץ ושם לעשות ולא בית כנסת. תהיינה עוד חלופות. זו פרוגרמה כללית. צריך להתייחס לזה כפרוגרמה כללית ולראות איך אנחנו מעלים צעד צעד.
- אלי מזוז:** עשו עבודה יפיוה.
- משה חזות:** אהוד ורועי, אני חושב שיש באמירה שלך איזו אחריות, לדעת את מקורות התקציב. אתה לא צריך ללגלג. אני חושב שזו אחריות שלנו, כחברי מועצת עיר,
- דוד שטרית:** השאלה היתה במקום. ראש העיר ענה.
- משה חזות:** בסדר. אז לא צריך ללגלג.
- דוד שטרית:** בשביל זה אני אמרתי את מה שאני אמרתי.
- משה חזות:** הוא נתן תשובה. ולא היית פה.
- ד"ר אהוד ויצמן:** לא, לא, אני אמרתי דבר אחד, שמעבר לעניין לדאגה של מקורות המימון, אפשר היה להגיד למשל שחזון וחלום שהתגשם. למשל.
- רועי גבאי:** אתה מוזמן לקרוא את הפרוטוקול לאחר מכן. בירכתי על הפרויקט.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אוקיי, נעזוב את זה.
- רועי גבאי:** תקרא את הפרוטוקול.

2. שאילתה של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא קריית הספורט.

- צבי גוב-ארי:** אני מבקש שהשאילתה של רועי תיקרא בקול רם. ואהוד, תקרא את התשובה.
- רועי גבאי:** שאילתה על קריית הספורט. בנובמבר 2017 זכתה אסיה, חברה קבלנית בע"מ במכרז מס' 9/2017, עבודות פיתוח סביבתי תומך לקריית הספורט ביבנה. במסגרת העבודות שופצו ושודרגו מתקני הספורט ברחוב אלון. בין היתר בוצע שיפוץ פנימי לאולם הספורט, שיפוץ למגרש קט-רגל החיצוני, שודרגו מגרש הכדורגל ומסלול הריצה, מה שמכונה מגרש ה-300, וכן המתחם כולו. עלות כלל עבודות הפיתוח מוערכות דאז 18 מיליון ₪. הזמן המשוער לכלל העבודות הוערך על ידי מנהל הפרויקט בכ- 10 חודשים, קרי לפתיחת שנת הלימודים 2018. כיום, כשנתיים לאחר שהמכרז אושר ונבחר זוכה, טרם החל השימוש בקריית הספורט. קרי, איחור של למעלה משנה. לאור זאת

אבקש לשאול: מתי צפוי להיחנך המתחם כולו? האם עיריית יבנה תפוצה בגין האיחור בעבודות ובכמה? חשוב לציין כי הדבר השפיע כמובן על בתי מגורים סמוכים, על בתי ספר שאמורים לקיים פעילות יומיומית. מהן מידות מגרש הכדורגל על דשא סינתטי והאם ישמש את קבוצות הספורט העירוניות כפי שהיה לפני השיפוץ? האם מגרש כדורגל זה עשוי להיות פתוח לציבור הרחב? אבקש את תשובתך בכתב והקראתה בישיבת המועצה, בהתאם לפקודת העיריות.

צבי גוב-ארי: אוקיי, אני מבקש להקריא את התשובה.

ד"ר אהוד ויצמן: אני אקרא את תשובתו של ראש העיר.

צבי גוב-ארי: על פי פקודת העיריות.

ד"ר אהוד ויצמן: כן. לכבוד מר רועי גבאי, חבר מועצת העיר יבנה, שאילתה בנושא קריית הספורט. בהתייחס למכתבך שבסימוכין, להלן התייחסותי: חברת אסיא אכן זכתה במכרז לביצוע פרויקט קריית הספורט ואף ביצעה אותו. על פי צו התחלת העבודה, סיום הפרויקט היה אמור לקרות ב-9.10.18. במהלך הביצוע בוצעו מספר שינויים שנדרשו, על מנת לא לשבש את פעילות קריית החינוך במקום. כמו כן, קרו מספר אירועים בלתי צפויים, כגון התמוטטות קטע ברחוב האלון, התמוטטות קיר תמך בבית ספר האורן, שינוי בהגדרת הבטיחות והתאמת הקריה לבית הספר. עיכובים בהגעת חומרי התשתית לאתלטיקה מחו"ל ומגבלות של עבודה בתקופת גשמים. להזכירך, היתה עונה חורפית קשה. כל הנ"ל השפיעו על לוחות הזמנים של הביצוע. ועתה, לשאלותיך: (1) הפרויקט נמצא בשלב מסירה סופיים ויפתח בימים הקרובים.

צבי גוב-ארי: מוסיף שיכול להיות שכבר בשבוע הבא. לקראת מחצית השבוע. הלאה.

ד"ר אהוד ויצמן: עם זאת, כבר נעשה שימוש במגרש על ידי קבוצת הכדורגל לאימונים. כפי שצוין, חלק מהעיכובים הינם באשמת הקבלן, חלקם לא באשמתו. טרם נערכה התחשבות סופית עם הקבלן לגבי הפרויקט. במסגרת החשבון הסופי הנושא ייבדק, וככל שיימצא שיש מקום לקנוס את הקבלן, הדבר אף ייעשה. (3) מידות המגרש הסינתטי 44/75 מטר. מידות המגרש הישן 80/45 מטר. המגרש ישמש את קבוצות הספורט העירוניות, כולל בוגרים ותומכי אימון. המגרש יהיה פתוח גם לציבור הרחב בכל ימות השבוע, על פי הזמנה מראש.

לסיום אעיר כי פרויקט מפואר זה זוכה רק לתשבחות רבות מכל הגורמים המקצועיים שביקרו במקום. הניסיון למצוא דופי על מנת לגמד את העשייה היוצאת מהכלל בכל התחומים לא יעזור. השיירה ממשיכה לעבור. בכבוד רב, צבי גוב ארי, ראש העיר.

רועי גבאי: אני רק רוצה להעיר הערה כחלק מהתשובה לשאלתה. אני מחזיק בידי את תקנון של ההתאחדות לכדורגל. מידות המגרש הנוכחי, לא מאפשרות, בניגוד למידות המגרש הקודמות, לא מאפשרות לקבוצות ילדים ונוער לשחק שם.

צבי גוב-ארי: מדוע? הברירה היתה לוותר על מסלולי אתלטיקה מסביב. וזה תקני ולא מה שהיה. או לעשות מגרש כדורגל בלי אתלטיקה. כי אנחנו ניצלנו את כל השטח. הם התלוננו. בינתיים יש לנו שני מגרשים תקינים לתחרות. שני מגרשים. בעיר בגודל של יבנה. יש גם המגרש הדרומי, יותר נכון המזרחי. ואצטדיון הכדורגל. הרבה מאוד. אימונים ייעשו פה. תחרויות ייעשו בשני המקומות הללו. גם אימונים. הברירה היתה ללכת על מגרש כדורגל ולבטל את כל יתר המסלולים. זה אימוני כושר ומסלולי ריצה ואתלטיקה וכל היתר. דרך אגב, זה גם אחד הדברים, החומרים שלו, של המסלולים הללו, עיכבו די הרבה את הפרויקט. אבל בבוא הזמן נתחשב עם הקבלן. רק אני אומר לכם, לפי ה-penalty שיש בחוזה, על כל יום איחור, שזה 15,000 שקל, הקבלן צריך להחזיר לי כמה מיליונים. אבל בסופו של דבר אנחנו נצטרך לשבת איתו ולראות מה נגרם לא על ידו, ומה הפיגור שידו בזה. תמיד בחשבון הסופי.

רועי גבאי: ראש העיר, רק חשוב להדגיש את זה, כי בוועדת מכרזים שאנחנו היינו לפני שלוש שנים או ארבע שנים לערך, הודגש שהמגרש יהיה תקני ויעמוד בכל הדרישות הרלוונטיות, כולל נושא הכדורגל. ואם היינו יודעים את זה מראש, יכול להיות שהיינו צריכים לקבל החלטה מה עושים מבחינת הגודל הזה. כי כרגע צמצמנו, שגם כך עמוס, שני המגרשים הקיימים, צמצמנו מגרש נוסף לקבוצות הכדורגל. המתחם כולו -

צבי גוב-ארי: שימו לב על מה מדובר. שימו לב, מידת המגרש הישן היתה 45 מטר על 80. החדש שזה 75 מטר על 44.

רועי גבאי: אבל יש תקנון של התאחדות הכדורגל. המגרש מבורך, הכל מבורך. הביצוע נהדר. אבל אם היינו עושים ... היינו פותרים את הבעיה. אתה מבין את זה?

עו"ד מאיר דהן: למה שני מטרים? (מדברים ביחד)

רועי גבאי: 45 על 75. זו הדרישה.

צבי גוב-ארי: המגרש איננו מיועד לבצע תחרויות. מרבית השעות של המגרש מנוצלות על ידי בתי הספר.

ד"ר אהוד ויצמן: וגם לאימונים, כשהם לא משחקים -

3. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
509	תכנון ובניית ב"ס יסודי במגרש 211	2,000,000	ק' פיתוח (מימון ביניים)
510	התייעלות אנרגטית	5,076,492	מ' הכלכלה – 812,238 ק' פיתוח – 4,264,254

צבי גוב-ארי: כל החוגים יהיו שם. הלאה. אני עובר לסעיף 3. תב"ר 509. אנחנו מדברים על תכנון לקראת בנייה. כאשר אנחנו עושים כאן מימון ביניים. עד שהרשאה של משרד החינוך תפורסם אנחנו נאחר את המועד להכנת בתי ספר. כך אנחנו פועלים כל הזמן. תב"ר 509, לאישור. מי בעד?

משה חזות: רגע, צביקה. מגרש 211, זה המגרש ליד בית הספר התיכון?

דוד שטרית: ליד התיכון, כן.

צבי גוב-ארי: דיברנו על זה אתמול. זה בית ספר שימש -

משה חזות: כן, כן. בגלל זה דיברתי על הכניסה מרחוב ...

אלי מזוז: יבנה התברכה בילדים רבים.

לינה שרון: מי ישתמש בבית הספר?

דוד שטרית: בית ספר יסודי.

אלי מזוז: ישמש גם את נאות רבין וגם, אם יצטרכו, את נאות שמיר.

החלטה מס' 1/17/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 509, תכנון ובניית בית ספר יסודי במגרש 211. תקציב 2,000,000 ש. מקורות מימון קרן הפיתוח (מימון ביניים).

צבי גוב-ארי: התייעלות אנרגטית. אנחנו קיבלנו בעצם אישור להשתתפות

של 812,000 ש, כאשר אנחנו נדרשים בעצם להשלים 4 מיליון ש. עכשיו תקשיבו. ארבעת

מיליוני הש"ח כבר הושלמו בפרויקטים שעשינו במהלך השנה האחרונה. ואנחנו מציגים את

הפרויקטים הללו כפרויקטים משלימים. כך שהתב"ר הזה נחוץ על מנת להציג שיש

תב"ר. אבל הפרויקטים שעשינו עד היום, ואני ארצה בכל זאת לפרט, מפני שנעשה הרבה

בסכומים אדירים. החלפת עמודי תאורה ופנסים, בטכנולוגיית לדים, בשד' דואני, שד'

ירושלים, שבזי, ... נשר, זמיר, שחר, דוכיפת, עצמאות, אהרון חג'ג', אבוחצירא, מתחם מול הצומת. החלפת פנסים בטכנולוגית לדים: עצמאות, שד' הסנהדרין, כיכר נופר, ז'בוטינסקי, נשיאים, ראשונים. הפרויקטים הללו, בסך הכל, יהוו הוצאה של 6 מיליון ₪. כך שאנחנו בעצם מכוסים עם ה-5 מיליון, השותפות שלנו עם הגורם האחר. אנחנו מוציאים יותר. בסוף שנת 2020 אני מקווה להשלים את כל מה שקשור בהתייעלות אנרגטית ואישור.

משה חזות: ואז משרד הכלכלה מחזיר -

צבי גוב-ארי: אנחנו מקבלים את ה-800 בתנאי שאנחנו מציגים מקורות משלנו. עכשיו, אנחנו מציגים את המקורות שכבר בוצעו. הנה, זה בוצע. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 2/17/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 510, התייעלות אנרגטית. תקציב: 5,076,492 ₪. מקורות מימון: 812,238 ₪ - מ' הכלכלה. 4,264,254 ₪ - ק' הפיתוח.

4. אישור עדכון תב"ר כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	מקור מימון	תקציב מעודכן
357	תכנון מוסדות חינוך	תק' – 2,000,000 ק' פיתוח – 2,000,000	1,500,000	תוספת- ק' פיתוח	3,500,000

צבי גוב-ארי: תכנון מוסדות חינוך בכלל. הגדלה של קרן התכנון, כתוספת של 1,500,000 שקל. יש לנו בדרך עוד שמונה גני ילדים שנצטרך לתכנן ולבנות לקראת השנה הבאה. לא בטוח שנוכל לעמוד בלוח הזמנים. קשור עם התב"ע של המקום, בנושא החיבור של המגרשים. אבל בכל מקרה אנחנו חייבים לסיים את התכנון. מי בעד?

החלטה מס' 3/17/15:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 357, תכנון מוסדות חינוך. תקציב מקורי – 2,000,000 ₪ מקרן הפיתוח. תוספת: 1,500,000 מימון ק' הפיתוח. תקציב מעודכן: 3,500,000 ₪.

- משה חזות:** צביקה, רק בקשה קטנה. אנחנו יכולים לקבל כאן, במועצת העיר, איזושהי מצגת או איזושהי תוכנית של כל מבני הציבור? מגרש 211, פה הולכים לבנות בית ספר. המגרשים החומים בנאות שמיר, פה בית כנסת, פה זה, פה זה.
- צבי גוב-ארי:** נציג את זה כבר בישיבה הבאה.
- משה חזות:** אוקיי. אשמח מאוד. אבל בכל העיר. לאו דווקא בשכונה הירוקה.
- צבי גוב-ארי:** אין כבר מקום אחר.
- משה חזות:** לא חשוב. מחר בבוקר יש בית כנסת לקהילה האתיופית, שהולך להיבנות ברחוב הלילך. פה יקום זה. שאנשים יסתובבו, יראו.
- צבי גוב-ארי:** דרך אגב, אנחנו אישרנו בזמנו את השטח.
- משה חזות:** כן, נכון, אני יודע. אבל אני אומר, לכל חברי מועצת העיר שידעו איפה מבני הציבור.

5. אישור הארכת תוקף גביית אגרת שמירה עד ליום 31.12.21.

- צבי גוב-ארי:** אישור הארכת תוקף גביית אגרת שמירה. אנחנו חייבים להאריך, או מפסיקים לגבות. עכשיו אני שלחתי את המכתב. אמנם באיחור מה. היה צריך עשרה ימים. הוחלט ... לדון בו. אני מבקש רק שתתרשמו מהתעריף שמותר על פי החוק ומה אנחנו גובים. ואנחנו מבקשים להאריך את העניין הזה לתקופה עד שנתיים, עד 31.12.2021. זה הסיפור. מי בעד?
- משה חזות:** לא, לא, אנחנו רוצים לדבר על זה, צביקה. יש אגרת שמירה. אגרת השמירה פועלת להערכתי כבר שנתיים או שלוש בעיר.
- רועי גבאי:** כחלק מפיילוט.
- צבי גוב-ארי:** זה בכל המדינה. לא רק -
- משה חזות:** בהתחלה הוצג פיילוט ואחר כך. אנחנו כל פעם מאריכים ומאריכים. אני מבקש חשיבה נוספת. האם אנחנו צריכים את אגרת השמירה. למה אנחנו צריכים למסות בעוד איזשהו היטל?
- צבי גוב-ארי:** מהיכן תממן את השיטור העירוני?
- משה חזות:** אז מחר בבוקר אתה תתקן את המדרכות, תגיד להוציא היטל על תיקון מדרכות. אני חושב שהעירייה, בתקציב שלה, ואני אגיד לך מה המקורות. בתקציב יש 2,400,000 דוחות, כן? ניתן לקחת את הכסף הזה לטובת אגרת שמירה.

- צבי גוב-ארי:** ונוריד את זה לדוגמה, מחינוך וכו'. התקציב הוא תקציב ...
- משה חזות:** אתה מוריד הכנסה, מוריד משימה. נקודה.
- צבי גוב-ארי:** אני חושב שצריך לחשוב. אגרת שמירה זה היטל נוסף על תושבים. ואני חושב שהגיע הזמן להפסיק. היום הרבה מאוד ערים בארץ,
- צבי גוב-ארי:** אתה טוען שלא צריך שמירה. בבקשה, תגיד 'אני מפרק מחר את המשטרה ושולח אותם הביתה'.
- משה חזות:** תפרק. תפרק.
- צבי גוב-ארי:** תפסיקו להיות חכמולוגים.
- עו"ד מאיר דהן:** אם התקציב שלהם יתבסס על דוחות, זה ... אסור.
- משה חזות:** מאיר, לא, לא. זה לא ככה. זה הוצג לנו כאן כפיילוט אגרת שמירה לשנתיים. אנחנו כל שנה מאריכים, מאריכים. אני מרגיש, באמת, צביקה, זה היטל נוסף על תושבים. מחר בבוקר יצטרכו לשלם גם היטל ביוב והיטל מדרכות. אני חושב שזה חלק אינטגרלי מהעלויות ארנונה.
- צבי גוב-ארי:** דרך אגב, משלמים היטל ביוב ומשלמים היטל מדרכות כאשר אתה בונה מבנה.
- משה חזות:** אוקיי, לגבי מבנה. אבל אני חושב שאגרת השמירה הזו, האגרה הזו שצצה לנו, זה חלק מארנונה שתושבים משלמים.
- דוד שטרית:** זה חוק עזר. זה לא היה פיילוט. עכשיו נגמר. או שאתה מאשר... (מדברים ביחד)
- משה חזות:** אני חושב שהפעולה והפיקוח צריך לבוא מתקציב עירוני. לקחת גם, כן, את ה-2,400,000 מהדוחות שמתוכננים -
- צבי גוב-ארי:** קראת פעם את הדוח בעיון? הדוח הכספי?
- משה חזות:** כן.
- צבי גוב-ארי:** קראת את התקציב בעיון?
- משה חזות:** כן.
- צבי גוב-ארי:** במקום שנרשם מקורות פנים, או מקורות עצמיים, זה כולל הכנסות הן מפעילות זו או פעילות אחרת, כולל דוחות. עכשיו, כל זה נכנס לסל תקציבי אחד, שמחולק למשימות שאתה רוצה לעשות. לדוגמה השנה, תקציב החינוך עלה ב-4 מיליון ש"ח לעומת השנה שעברה. מהיכן אתה חושב שזה מגיע? מאותן הכנסות ממקורות שונים. עכשיו נניח, רגע,

- משה חזות:** אז חוק עזר אגרת חינוך -
- צבי גוב-ארי:** אתה מוכן לתת לי לסיים? נניח שאנחנו מבטלים את העניין הזה, בסדר. אנחנו צריכים מחר להודיע למשטרה. לא ניידות, לא שיטור עירוני, לכו הביתה. אוקיי. בזמנו הוחלט להקים משטרה עירונית בכל אחת מהערים, ועל פי זה גם תוקן תקנון זמני. הסיפור הזה, עד שיחוקק חוק מלא וכו', אנחנו נדרשים כל פעם להאריך מחדש. ואני מביא את זה להארכה. אתה בדעה שלא צריך להאריך. קיבלתי. עוד מישהו? בבקשה.
- לינה שרון:** העניין הוא לא להאריך או לא להאריך. יכול להיות שזה באמת מבורך. השאלה אם יש איזושהי ביקורת של מה היה לפני, מה בהמשך, לאן זה הולך.
- תם ליפשיץ:** אנחנו רואים יום יום את הביקורת הזאת בעיניים. השיטור העירוני, מאז שחוק העזר הזה נכנס לתוקף, רואים נוכחות הרבה יותר גדולה. אגב, לפעמים גם היא לא מספיקה, אבל זה מה שיש. הביקורת הזאת, אני לא מצליח להבין, מלבד שהיא ביקורת פוליטית, אני לא מצליח -
- לינה שרון:** איזה פוליטי?
- צבי גוב-ארי:** לא להתנפל עליו. הוא רוצה לדבר.
- לינה שרון:** תפסיק עם הפוליטיקה. כשאני אומרת לבדוק, זה אומר האם באמת ממלא את הדברים שלך. האם זה בדוק מבחינה מסחרית, מבחינת כמויות, מבחינת תקציבים, מבחינת האנשים. האם פחות תלונות, יותר תלונות. זו לא ביקורת. זה פשוט איזושהי דרך לראות אם זה שווה להמשיך או לא להמשיך. זה הכל. זו לא ביקורת.
- רועי גבאי:** אני יכול להגיד משהו גם בנקודה הזאת.
- לינה שרון:** כל תוכנית שאתה לוקח צריך לקבוע יעד. האם זה מילא את היעד שלו. כמה זה מילא. זה הכל.
- רועי גבאי:** הנושא הזה של אגרת שמירה הוא נדרש.
- לינה שרון:** אני לא נגד זה.
- צבי גוב-ארי:** אני חושב שמשטרת ישראל היתה צריכה לכסות את כל זה.
- רועי גבאי:** זה בדיוק מה שאני מנסה להגיד.
- צבי גוב-ארי:** אבל הממשלה החליטה אחרת ומשטרת ישראל לא מכסה. מוטל עלינו לעשות, כמו שהוחלט היום שסל התלמיד שעבורו קיבלנו כך וכך סכום, 50%, ואמרו לעירייה 'בבקשה, תממנו לבד'. מדוע? כי אתם במצב סוציו אקונומי 7. עלינו בהוצאה, כי ככל שמספר התושבים גדל, ככה ההוצאה, הפער שלנו גדל. כי העלות תמיד היא יותר מאשר הארנונה. מצד אחד נפגענו בעניין הזה. מצד אחר, מורידים גם תקציב. ובכן כן. אנחנו חיים במערכת שיכולים רק לומר 'לא נותנים, לא מוכנים. תעשו את זה לבד'.

- רועי גבאי:** לא, לא, לא, זו לא הכוונה.
- לינה שרון:** אני לא אמרתי לקצץ, צביקה. לא אמרתי לקצץ, לא אמרתי לבטל, אני אצביע בעד.
- משה חזות:** אני אומר לבטל. כן. את אגרת השמירה לבטל.
- לינה שרון:** משה, אני רוצה להגיד לך את האמת. לא התכוונתי לבטל.
- עו"ד מאיר דהן:** אתה לא יכול לבטל -
- לינה שרון:** אני לא אמרתי לבטל. (מדברים ביחד)
- רועי גבאי:** אני רוצה להתייחס. אני חושב שאגרת השמירה נדרשת ושחוק עזר הזה, כפיילוט שהיה לפני שנתיים או שלוש, אני לא זוכר כבר, היה נדרש. וזה בסדר גמור להמשיך, כי באמת הנוכחות מורגשת. עם זאת, היו כמה דברים שהצבנו לעצמנו לפני שנתיים, שלוש. הצבנו לעצמנו שהשיטור העירוני הזה לא יצא מיבנה. הצבנו לעצמנו שהשיטור העירוני הזה יהיה עם קבוצת אנשים עם תקן, כך וכך מכוניות. אני חושב שראוי שנקבל, כמועצת העיר, איזשהו דוח מפרט על איפה הדברים עומדים. האם מה שהצבנו לפנינו דאז עומד היום בבסיסו.
- דוד שטרית:** דרך אגב, כל שנה אנחנו עוברים בקרה -
- צבי גוב-ארי:** תודה, דוד. הביקורת על העניין הזה מבוצעת ברמה שבועית כאן, בדיון המטה.
- לינה שרון:** אוקיי, זאת השאלה.
- צבי גוב-ארי:** כאשר חסר שם שוטר אחד, יש קשר ביני לבין מפקד המחוז. תאייש. זה מה שקורה. אוקיי.
- רועי גבאי:** מעולה. האם נוכל לקבל איזשהו עדכון -
- לינה שרון:** זאת היתה השאלה.
- צבי גוב-ארי:** תקבלו את מערך הכוחות, תקבלו את מספר הניידות, תדירות בנקודה בכל רגע.
- רועי גבאי:** מצוין. דבר נוסף, שכן חשוב לי להדגיש את זה לפרוטוקול, שוב. בדומה לנושא שהעלינו פעם שעברה, חודש שעבר, סליחה. החומר הגיע אלינו ארבעה ימים לפני ישיבה. מדובר פה בחוק עזר עירוני, שצריך להגיש את זה עשרה ימים מראש.
- צבי גוב-ארי:** אם היית מעלה את השאלה הזאת בתחילת הדיון הייתי מזמין אותך כבר ליום ה' הקרוב, 5.12, בשעה שש. ודנים שם.
- רועי גבאי:** אין בעיה, אני מבין את החשיבות.
- צבי גוב-ארי:** כל העניין הזה של עמידה על קוצו של י'. אם הייתי שולח אליך

חומר, ספר, הייתי אומר כן. שלחו לך דף אחד. אז אתה אומר 'החוק אומר תשלח עשרה ימים'. מקבל את זה. אני מבטל את הדיון. מזמין אתכם ל-5 לחודש, בשעה שש בערב.

רועי גבאי: צביקה, יש דרך להתנהל. זו בדיוק הבקשה שלי. אני אמרתי על אף זאת, ולפנים משורת הדין, מבחינתי אין בעיה לקיים את הדיון. ואני אפילו אתמוך בזה, כמו שאמרתי בתחילת דברי. אבל, וכן חשוב לבוא ולהגיד, שכן, אפשר להתחשב בזמן שלנו. כמו שאנחנו מתחשבים בזמן של אחרים, ולהקדיש, להתייחס אלינו במינימום הנדרש והרצוי כנבחר ציבור ופשוט לא לזלזל בזמן שלנו. זו הבקשה היחידה.

משה חזות: אני רק אומר משפט אחד. העירייה היא האחראית על ביטחון הציבור, על ביטחון התושבים. היא אמורה לשאת בנטל, גם של אגרת השמירה. אגרת השמירה זה נטל נוסף על תושבי העיר. אני חושב שאם ההארכה היא לשנה, ואחרי שנה לחשוב מה עושים עם זה, בבקשה. אם ההארכה מתמשכת ומתמשכת, אני מתנגד.

צבי גוב-ארי: היא מתמשכת מפני שהולכים לפרסם חוק.

משה חזות: הרבה מאוד ערים אין להן את אגרת השמירה.

צבי גוב-ארי: מעלה את זה להצבעה. די, שמעתי. אני מבקש להעלות את זה להצבעה. לאישור של הארכה עד 31 לדצמבר '21. מי בעד? מי נגד? תודה.

הצבעה:

בעד: 12 (ה"ה: צבי גוב ארי, חיים מסינג, אלי מזוז, אהוד ויצמן, פאלי כהן, מאיר דהן, דורון מלכה, תם ליפשיץ, רועי גבאי, לינה שרון, שחר סימנה, יהודה דנינו)
נגד: 1 (ה"ה: משה חזות)

החלטה מס' 4/16715:

הוחלט ברוב קולות לאשר את הארכת תוקף גביית אגרת שמירה עד ליום 31.12.21.

6. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מס' 5/19 מיום 12.11.19.

צבי גוב-ארי: ועדת תמיכות. אישור פרוטוקול. דוד, אתה יו"ר הוועדה.

דוד שטרית: כן. אנחנו בעצם דנים עכשיו בתמיכה לעמותות בתחום היהדות. אם זכור לכם, כבר אישרתם את התמיכה בנושא הספורט, בנושא התרבות ובגלל

שינוי בקריטריונים, הוועדה התכנסה, החליטה על קריטריונים חדשים, על תבחינים חדשים. ישבנו, הכנסנו את הקריטריונים. יש לכם את הפרוטוקול וזה מה שיצא. ואנחנו ממליצים לאשר כדי שאפשר עוד השנה לחלק את הכסף הזה. כי מדובר ב-2019.

רועי גבאי: גם כאן, חברים. העמותות מתנהלות על פי כסף ועל פי תכנון שנתי. אנחנו מאשרים להם את התקציב בדיעבד אחורה. ואם לא היינו מאשרים להם את התקציב? אפשר לנסות לייצר, דוד, אמרנו את זה כמה פעמים. שנייה, אפשר לנסות לייצר, אפילו באיזה שלושה בנקים, שני בנקים של תשלום, כדי לאפשר להם אוויר.

דוד שטרית: אנחנו דנו בכל התמיכות הרבה-הרבה ואישרתם את זה. בנושא הדת החלטתם לשנות את הקריטריונים. אתם קבעתם ועדה שמשנה את הקריטריונים. אני לא יכול לדון בלי תבחינים. ברגע שהוועדה סיימה, ישבנו, כינסנו ועדה, מביאים לכאן את הפרוטוקול.

צבי גוב-ארי: ההערה לא היתה במקום. קיבלה את התשובה הנכונה. זה הכל. הלאה. אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד?

החלטה מס' 5/17/15:

הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ועדת תמיכות מס' 5/19 מיום 12.11.19.

צבי גוב-ארי: כמה זה יפה לשבת על הגדר ולהעיר כל הזמן. ככה מצביעים כשעושים.

אלי מזוז: צביקה, ברשותך, רק מילה. ... עמותות, דיברנו על עמותות הדת עכשיו. אבל כלל העמותות ביבנה עושות עבודה מדהימה. אנחנו ראינו את זה לאחרונה גם בערב המתנדבים שהיה מבורך והיה מדהים. אנשים פה בקהילה היבנאית מתנדבים, נותנים מעצמם. בטח ובטח גם בנושא הזה של עמותות הדת. אני באמת רוצה להגיד תודה גם לך ולכל מי שתמך כאן, כי אנחנו מאשרים להם את המשך הפעילות. כמובן תודה ...

7. אישור הגדלת תקציב התמיכות לתנועות הנוער בסך 100,000 ₪. סך התקציב לאחר הגדלה 606,000 ₪.

צבי גוב-ארי: תודה רבה. אני מבקש אישור להגדלת תקציב תנועות הנוער ב-100,000 שקל. אני מתכוון לעשות איזשהו קיצוץ רוחבי בשביל לגייס את הסכום הזה.

- אני חושב שתנועות הנוער היום מתקצבות נמוך מדי. מי בעד?
רועי גבאי:
- איך זה בא לידי ביטוי בתקציב?
ד"ר אהוד ויצמן:
עושה קיצוץ רוחבי.
- קיצוץ רוחבי? איך זה בא לידי ביטוי?
רועי גבאי:
כדי לאשר את ה-100,000 האלה.
ד"ר אהוד ויצמן:
- המימון יהיה קיצוץ רוחבי היכן שאני אמצא לנכון.
צבי גוב-ארי:
אז רק אני מבקש לעדכן אותנו מאיפה היה קיצוץ, שנדע את
רועי גבאי:
התקציב.
- בסוף השנה נעשה עדכון תקציב.
צבי גוב-ארי:
לא, זה העברות מסעיף לסעיף. צריך לדעת מאיפה זה
רועי גבאי:
מתבצע, מבחינת התקציב.
- אני מדבר על שנת 2019 ואנחנו נגיש ... מי בעד?
צבי גוב-ארי:
מבורך.
- יש כוח.
רועי גבאי:

החלטה מס' 6/17/15:

הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תקציב התמיכות לתנועות הנוער בסך 100,000 ₪ לשנת 2019 ואילך. סך התקציב לאחר הגדלה 606,000 ₪.

- צבי גוב-ארי:
2019 עדיין לא קיבלו, ודיברנו על השנה.
דוד שטרית:
לא, אבל שההחלטה תהיה גם על הגדלה -
צבי גוב-ארי:
התקציב גדל, בהתאם לזה מכוונים את התקציב.
אלי מזוז:
אני רק רוצה להגיד גם, צביקה, שהדבר הזה מתבקש, בטח
בגלל הצמיחה של יבנה וכמות התלמידים שמשותפים בתנועות הנוער.

8. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא סדנאות להתנהלות כלכלית נכונה לתושבי העיר.

- צבי גוב-ארי:
כן, ודאי. טוב. סדנה להתייעלות כלכלית, הצעה לסדר היום
של חבר מועצת העיר שחר סימנה. בבקשה, שחר.
שחר סימנה:
הנדון: חינוך פיננסי, סדנאות להתנהלות כלכלית נכונה

לתושבי העיר. חוק נתוני האשראי שנכנס לתוקף באפריל 2019 חושף את מצבו הפיננסי של כל אזרח, דבר המקשה עליו יותר מתמיד בכל הקשור להתחייבויותיו הכספיות. האזרחים עדיין לא מודעים ועלולים להיקלע למצב של סחרור. על מנת למנוע מצב זה, עליו לדעת להתנהל נכון כלכלית. ופרופיל האזרח הופך להיות שקוף כאשר הוא מבצע קנייה בתשלומים בסופר או בכל עסקה אחרת. זה מגדיל את היקף האשראי. כדי לשמור על רמת חיים יציבה בעירנו, אני ממליץ לקחת את נושא החינוך להתנהלות כלכלית נכונה צעד קדימה. הן לטווח הקצר והן לטווח ארוך. בטווח הקצר, התארגנות בנושא סדנאות להתנהלות כלכלית נכונה לתושבי העיר. לטווח הארוך, שילוב של נושא החינוך הפיננסי במערכת השעות של בית הספר התיכוניים בעיר יבנה. כחבר מועצת העיר, לפני כשלוש שנים הצעתי פיילוט עם העמותה לצמצום פערים חברתיים. במסגרת הפיילוט נערכו סדנאות לארבע מפגשים לתושבי העיר במתנ"ס ברחוב הדרור. נושאים כמו תקציב משפחה, חיסכון, הלוואות, משכנתא, פנסיה, עמלות, חוקים כמו מס הכנסה שלילי. לסדנאות הגיעו כ-100 משפחות שקיבלו ערכת מימון והדרכה כיצד להתנהל כלכלית. התושבים שאלו את המנחים שאלות, התעניינו וקיבלו את התשובות בכל הנושאים שעלו על הפרק. הסדנאות נחלו הצלחה חסרת תקדים. ההצעה להיערכות לחינוך פיננסי, אני מציע התארגנות כדלקמן: להעלות את הנושא לסדר היום בסדר היום, גיבוי הנהלת העיר למיזם זה על ידי שיתוף אגפי העירייה כגון הרווחה והחינוך לפעילות זו. קבלת אישור לשימוש בתשתיות העירייה לקיום הסדנאות על בסיס מקום. תקצוב הפעילות, סיוע הנהלת העיר בגיוס מקור קבוע ממשרדי הממשלה, שיתוף פעולה עם הבנקים ותרומות. אפשר להקים עמותה ללא רווח. תפקידה יהיה ניהול המיזם וגיוס משאבים.

צבי גוב-ארי: הסיפור הוא סיפור מאוד מורכב. ולכן ביקשתי מחיים ללמוד את העניין ולהציג את זה כאן. ניתן לחיים חמש דקות. עשר דקות. הכנת מצגת? בבקשה.

חיים מסינג: חברים, אני עשיתי קצת עבודה, איסוף נתונים לגבי הנושא הזה של החשיבות שהעלה חברנו. ונעבור על זה ככה מהר. א', בעיקרון, זה מה שמפריד בינינו לבין ניהול כלכלי של החיים שלנו זה לא בעיה שצריך לדעת פה מתמטיקה או להיות מומחה בלוגריתמים. פשוט כלים בסיסיים. מה זה חינוך פיננסי? זו פעילות של חינוך, הדרכה, שהיא ממקדת את המבט שלה לפעילות היחיד ולא מבנים חברתיים כלכליים. אלא איך אתה מנהל נכון את פעילות כלכלית של משפחה. אם אנחנו מסתכלים בגדול, אנחנו רואים שהתחנות בחיים של כולנו זה לימודים, יש כאלה שכבר יוצאים לעבודה, ואחר כך

צבא, ואחרי שירות צבא, וחתונה והקמת משפחה, קניות נכסים, פנסיה וכו'. מה אנחנו לומדים היום בתיכון? כולנו יודעים. אנחנו לומדים מקצועות סטנדרטיים, תנ"ך, מתמטיקה, כמו שאתם רואים פה, אני לא אעבור על זה. מה אנחנו לא לומדים בתיכון? מיומנויות חברתיות, ניהול זמן, חינוך פיננסי, הצבת יעדים ועוד כהנה וכהנה. ואנחנו מדברים הפעם על נושא של חינוך פיננסי.

יש פה איזשהו מחקר שנעשה לפני כמה שנים, שזה מה שהצלחתי להוציא, על האם אתה מתכוון לעבוד במהלך הקיץ הקרוב ולאיזה מטרות אתה משתמש בכסף. אתם יכולים לראות פה בדיוק את התוצאות. יש פה כל מיני קטעים מעיתונות. ... את בני ה-30, 40, מסתייעים בהורים לגמור את החודש. מדוע חינוך פיננסי קריטי לגילאים הצעירים? אחד, יסודות חינוך להתנהלות כלכלית נכונה בעתיד. עצמאות כלכלית אישית. הבנת השפה הבנקאית. שזה גם משאב. זה גם כוח. היכרות עם תנאי השוק. זכויות וחובות של נוער עובד. ניהול משאבים מוגבלים בצורה מיטבית. הכנה לצה"ל. שזה מיזוג בעיות ת"ש בשירות. אז כמה נתונים, כדי שתדעו. א', 70% מהמשפחות חיים היום במינוס גבוה. 30% מתוך ה-70% האלה מגרדים את התחתית. שליש מהילדים עניים, רבע מהזקנים עניים. 5,000 משפחות לא עומדות בתשלום המשכנתא וכו'.

משה חזות: זה לא רק יבנה. זה כללי, תם.

חיים מסינג: אנחנו מדברים עכשיו על כללי. א', למה חשוב לנהל כלכלת משפחה? משפחה יציבה כלכלית לא נזקקת לגורמי רווחה. סיכוי גבוה ליציבות משפחתית, זה על כל ההיבטים. פשיטות רגל, הסתבכות כלכלית. תוחלת חיים ארוכה יותר. חינוך לעצמאות של הדור הצעיר. עוד פעם, ניסיתי ללקט פה, שתראו עד כמה היתרות חוב עולות למדינת ישראל. ולסיכום, שזה אולי מה שחשוב, שחברה חזקה מודעת כלכלית. א', יש ירידה בנתוני הרווחה בעיר. אפשרויות כלכליות שמשקי הבית יביאו לצמיחת עסקים עירוניים. פחות אכיפה על גביית תשלומים. חינוך פיננסי חייב להתחיל בגיל צעיר. מצב כלכלי משפחתי הוא בר שינוי עם הסברה והדרכה. באחריותנו כרשות עירונית לדאוג לרווחת התושבים. זה בגדול לתמוך במה שהועלה על ידי חברי.

צבי גוב-ארי: אני מבקש לפני שאנחנו מצביעים. אם אנחנו מחליטים, אנחנו נצטרך להכניס את זה בצורה מסודרת למערכת החינוך. זו לא החלטה כאן והכל עובד. נצטרך בצורה מסודרת להכניס את זה כתוכנית למערכת החינוך, לגילאים מסוימים. להתחיל מ"א, י"ב, משהו מהסוג הזה.

לינה שרון: אבל יש חינוך פיננסי בכיתות י'.

רועי גבאי: היום יש חינוך פיננסי שעה בשבוע, למשך חצי שנה.

- צבי גוב-ארי:** אני יודע. השאלה אם מקבלים את כל מה שכאן אמור לתת. וצריך לבדוק את זה. עכשיו, הדבר האחר, זה כניסה בעצם למשפחות. כניסה למשפחה דרך פרויקט 360. שמטפל גם בילד וגם במשפחה.
- רועי גבאי:** משרד הרווחה.
- צבי גוב-ארי:** אני ממליץ להתחיל עם זה. פשוט לתרגם את ההחלטה הזאת לתוכנית עבודה, ולנסות להגיע לאותן משפחות שלא ...
- משה חזות:** אולי קורסים, השתלמויות, אחר הצהריים, ברשת למרכזים קהילתיים.
- ד"ר אהוד ויצמן:** 360 זו הצעה -
- רועי גבאי:** זה קיים. משרד העבודה והרווחה. אבל שנייה, חשוב להדגיש. מוזכר פה שיתוף פעולה עם עמותה כזאת או אחרת. חבר'ה, אנחנו לא יכולים, עם כל הכבוד, לא יכולים לבחור -
- צבי גוב-ארי:** סליחה רגע. ההחלטה לא מדברת עם מי עושים את זה. בשביל להחליט עם מי עושים את זה, סליחה,
- רועי גבאי:** מעולה. יש גם ארגון של פעמונים שקיים שעושים את זה.
- צבי גוב-ארי:** אני מכיר את העניין. אני מבקש, האם אנחנו הולכים ברמה יישובית בעניין הזה, מה שהוא ביקש? אפשר היה גם לא לבקש את זה, אבל ביקש. ואני חושב שאנחנו עוד מעט עושים את הכינוס לעניין העסקים הקטנים. הנחייה וכו', ולימוד אנשי עסקים איך לתכנן כלכלית את העסק. אנחנו עושים את זה ב-5 לחודש.
- רועי גבאי:** 3 לדצמבר.
- צבי גוב-ארי:** אוקיי. אנחנו מציעים מצד אחד, מנסים לשפר את התפקודים הכלכליים של מערכות קטנות. ואנחנו אומרים מפה נרד לבית.
- רועי גבאי:** חלק מהחשיבה שאז בזמנו, כשחשבנו על מרכז צעירים, ראש העיר, זה היה חלק מזה. לתת גם למשפחות ולזוגות צעירים את הליווי ואת הכלים.
- צבי גוב-ארי:** אני לא אמרתי היכן זה יתקיים. יכול להיות שזה במרכז הצעירים, יכול להיות מקום אחר. אני לא בטוח שכל משפחה בגילאי 22 או 25 ממוצא זה או אחר תגיע למרכז הצעירים בשביל לקבל עצה.
- רועי גבאי:** יש פה כמה דברים. אני מתחבר לדברים שלך. יש כמה דברים שצריכים להיות נדבך על ידי נדבך. אחד זה גילאי י', י"א, י"ב. שתיים, זה נושא אחרי צבא.
- צבי גוב-ארי:** אתה מספר לי עכשיו איך לעשות ... אני מעלה את זה אם

אנחנו הולכים על זה או לא.

רועי גבאי: אבל אני רוצה להתייחס. אני מנסה כל שנייה להגיד איזושהי מילה, ולצערי אני לא מצליח להשלים אותה. הדבר השני זה באמת גילאי אחרי צבא. והדבר השלישי זה באמת המשפחות. יש גם משפחות באוכלוסיה ותיקה וכו'. אני מבקש, לפני שרצים קדימה, כמדיניות לבוא ולהגיד שרצים על זה זה מצוין ומכובד ומבורך. העניין של מיפוי והבנה מה העלויות, על מה מדובר, כמה קורסים, איזה סדנאות, מה היעדים שאנחנו מציינים פה כדי שבאמת משפחה תצא עם תהליך צמוד, עם הצלחות בעסק הזה, נדרש לעשות פה איזושהי עבודה מקדימה. ואז אם כן, להביא את זה למועצת העיר לקבל החלטה.

צבי גוב-ארי: אני רוצה לקבל פה החלטה עקרונית, האם אנחנו הולכים על העניין הזה, או שאנחנו פוסלים מראש. כאשר מקבלים החלטה עקרונית כן, אנחנו בודקים עלויות, עושים חקר שטח. ממפים את הצרכים ובהתאם לעניין הזה אומרים 'הולכים שנה שלמה, לאוכלוסיה זו או אחרת'. העניין של חינוך פיננסי, חינוך כלכלי, מבחינתי חיובי לאנשים שצריכים אותו. אנחנו יודעים שחלק מהאנשים לא סובלים מעודף הבנה בעניין הזה. ואנחנו צריכים להגיע לאנשים הללו. כמה, גילאים וכו', אני לא יודע.

עו"ד מאיר דהן: לא, חובה להטמיע בחינוך, חובה להטמיע בבתי הספר.

צבי גוב-ארי: נצטרך לחשוב על תוכנית. שבסופו של דבר, נוגעת באוכלוסיות הרלוונטיות. לפני זה כמובן שאתה בעצם עושה איתור אוכלוסיות. אתה עושה מיפוי. אתה לא נכנס למיפוי לפני שבכלל החלטת שזה הכיוון שאתה רוצה ללכת אליו. איך עשינו הרגע? החלטנו לטפל באוכלוסיות חשופות, הייתי אומר, לבעיות, נקרא לזה. קודם קבענו שזה עד גיל 12. אחרי זה הזזנו את זה. זיהינו בהמשך שהעניין של אוכלוסיה בסיכון מתחיל להופיע טיפה יותר מאוחר. ההחלטה האחרונה היא להתרכז בבתי הספר העל-יסודיים ברמה מסוימת. לכן ההחלטה היא עקרונית. האם אנחנו רוצים ללכת לעניין הזה. אם הולכים ללכת לעניין הזה, צריך לתרגם את זה לתוכנית עבודה. לעשות כמובן מיפוי של הצרכים, מיפוי של הייתי אומר היעדים. היעדים זה בני אדם, נצרכים. ולשם אנחנו הולכים.

רועי גבאי: לאחר מיפוי זה יבוא לכאן? כי ההחלטה עקרונית למיפוי זה נהדר.

צבי גוב-ארי: לא, לא יבוא לכאן. ביום שיש מיפוי, מתחילים לעבוד. אני לא צריך להביא את זה הנה בשביל לומר 'עובדים פה, מבצעים שם'. זה לא תפקידכם.

רועי גבאי: אז איפה עובר הגבול? סדנאות הורים-ילדים צריך לעשות. סדנאות לזוגיות כי נפרדים בגירושין, צריך לעשות.

צבי גוב-ארי: זה נעשה גם היום. וזה ייעשה ביתר שאת יותר מאוחר, עם ההקמה של המרכז. ההחלטה היתה החלטה עקרונית. מקימים מרכז והיום יוצקים תכנים למרכז הזה, ומה שיותר רחב. השאלה האם אנחנו הולכים על הנושא הזה. אפשר היה גם לא להעלות את זה כאן. אפשר היה לקחת ולקבל החלטה של מנהל. שאני הולך לעשות את הדבר הזה בעיר. מישהו העלה נושא. אני דן בזה כאן, בבקשה. אתם חושבים שצריך לעשות היום איתור אוכלוסיות, מיפוי ואחרי זה לבוא ולומר. פה הוצג מיפוי כלל ארצי. אנחנו נגזרים מזה פחות או יותר. השאלה מה זה נגזרת. המיפוי הכלל ארצי מראה מצב לא טוב. סביר להניח שזה המצב גם כאן. במי לטפל והיכן להיכנס, זה אחרי מיפוי. השאלה אם בעיקרון אנחנו מאמצים לעצמנו יעד לטפל בחינוך הפיננסי של האוכלוסיה. זו השאלה. אנחנו רוצים, הולכים. לא, לא. אני מעלה את זה להצבעה.

לינה שרון: אני מודה שאני לא יודעת למה אני מצביעה. אני מודה שאני לא הבנתי למה אני מצביעה. למה ההצבעה שלי?

חיים מסינג: אני יכול לענות, בבקשה? יש היום מושג של ניהול פיננסי שמתחיל מגיל מסוים וממשיך אחר כך עד לגילאים מסוימים. מלווה בסדנאות ותמיכות וכו', כאשר המטרה היא פשוט ללמד ניהול כלכלי, גם של ילדים צעירים, בני נוער, משפחה וכו' וכו'. כל הנושא הזה מלווה בנתונים שמראים שהרבה מאוד בני נוער, מכיוון שהם לא יודעים לנהל את כלכלתם עוד בגיל צעיר, הופכים לנטל על ההורים עד לגיל מבוגר. משפחות שפושטות רגל בגלל הדברים האלה. הופכות להיות נטל על הרווחה וכו'. אף אחד לא עשה פה, לקח את העיר ומיפה בדיוק. זה כמו שמישהו יבוא ויגיד 'תשמע, ראינו באיזה מקום', כמו שהיתה כתבה על סמים בטלוויזיה, ומישהו הלך והשליך את זה ואמר 'אולי יש ביבנה או אין ביבנה!'. אנחנו חלק מהמדינה הזאת. זה חלק מבעיה בתוך המדינה. מה שעולה להצבעה, האם הולכים על אירוע כזה שבו אנחנו נכנסים לניהול וחינוך פיננסי נכון. או שבוא נעזוב את זה. אתה שואל עכשיו, אני הבנתי את השאלה שלך. אנחנו עכשיו בשלב החשיבה האסטרטגית. אתה רוצה כבר את הטקטיקה.

רועי גבאי: לא, ממש לא. אני שואל איך אתה הולך למפות עכשיו סדר גודל של אוכלוסיה, להבין מה נדרש ומה לא?

חיים מסינג: אתה לא צריך לעשות פה מיפוי. אתה צריך לבנות תוכנית עבודה. תוכנית עבודה מתחילה ממשד החינוך, מבתי הספר, ממשיכה בצעירים, מבוגרים. לעשות תוכנית עבודה.

רועי גבאי: הדבר הזה יוצג לנו? זה מה שאני מבקש.

חיים מסינג: אז שאלת את ראש העיר. ראש העיר ענה.

רועי גבאי: אז זה מה שאני מבקש. אחרת אין לזה שום משמעות.

חיים מסינג: לא, אבל לינה אמרה שהיא לא יודעת על מה מצביעים. אז בוא נעבור אחד אחד.

ד"ר אהוד ויצמן: אפשר שנייה? אני רוצה להתייחס.

לינה שרון: יש דברים שהם obvious. אני יכולה להגיד 'לא', אל תעשו ניהול פיננסי? זה לא הגיוני.

חיים מסינג: אז תגידי כן.

לינה שרון: שנייה, שנייה. מחר אני אבקש שייעשה חינוך מיני. מחרתיים אני אבקש שייעשה חינוך לא משנה.

חיים מסינג: את לא חייבת. אז תגידי אני נגד.

לינה שרון: אני לא רוצה להצביע נגד. סליחה. אלה נושאים בסיסיים.

ד"ר אהוד ויצמן: קודם כל הם לא בסיסיים.

רועי גבאי: תביא תוכנית,

ד"ר אהוד ויצמן: רגע, רועי, סליחה.

חיים מסינג: אבל לפני התוכנית, בואו נחליט אם הולכים על זה.

ד"ר אהוד ויצמן: תראה, שחר הביא את ההצעה שלו ואני מבין מאיפה זה בא. כשאנחנו מסתכלים על אוכלוסיות ותיקות,

לינה שרון: אני לא מתנגדת.

ד"ר אהוד ויצמן: רגע, לינה, שנייה. שמענו. שחר הציג נושא שבעיני הוא סופר חשוב, גם מההיכרות שלי, גם את מכירה את ההתנהלות בעיקר של משפחות שאין להם את החינוך הזה והם לא יודעים איך להתנהל. ויש שם קושי רב. ואם הייתי רוצה למקד, ואני אומר, אפילו אם אנחנו נלך לפיילוט, אני חושב שהנושא הזה מבורך. יש הרבה משפחות שלא יודעות מה לעשות עם העניין הזה ולהתנהל נכון. ולכן כל מה שאנחנו נשאלים פה, הרי בסוף יש מנהל שיארגן את העניין הזה. האם אנחנו חושבים שהנושא הזה חשוב? בעיני כן. צריך לאשר אותו, עקרונית. ואולי ללכת על פיילוט בשנה הבאה. ראש העיר אינטואיטיבית דיבר על 360. יכול להיות מאוד מעניין, מי שמכיר את הפרויקט. בעיני לחלוטין.

משה חזות: צביקה, למה אתה צריך את מועצת העיר לטפל בנושא של חינוך פיננסי? כלומר מחר בבוקר אתה תחליט שצריך בעיר -

דוד שטרית: הוא אמר, לא צריך.

משה חזות: לא, אין בעיה. מקובלת, מבורכת, הכל טוב. אני אומר, לך עם זה.

תם ליפשיץ: אני חושב שהתנהלות פיננסית, כמו שראש העיר ביקש בסופו של דבר, או זיקק את ההצעה של שחר, רק שנייה, האם התנהלות פיננסית צריכה להיות חלק מהחלטות של מועצת העיר? וזה דבר שיכול להשפיע בסופו של דבר על התנהלות של תושבי העיר ושל תושבים כנטל על מחלקת הרווחה. השאלה היא מאוד פשוטה. האם העירייה צריכה לקחת חלק בחינוך הפיננסי של התושבים שלה. זו השאלה.

רועי גבאי: אני מוכן להציע הצעה אחרת. אני מסמיך את ראש העיר לדון בנושא ולקבל את ההחלטה.

תם ליפשיץ: אבל ראש העיר אומר הפוך. הוא אמר לא צריך ...

צבי גוב-ארי: סליחה, אני מצטער שנושא רציני כזה עלה למועצת העיר לדיון. אני מתחייב לך שאני מטפל בזה ישירות. בזה נגמר. זה יורד מסדר היום, לא עולה להצבעה. תודה רבה. צריך להעלות פה משהו אחר. רוחב הכביש, מדרכה. פתיחת מקום. אלה דברים רציניים. הצלחתם בסוף היום להרגיז אותי. לא יעזור לכם, חברים. השיירה ממשיכה לנסוע.

רועי גבאי: אנחנו איתך, צביקה. אתה לא מבין את זה? אנחנו איתך כל הזמן. אתה פשוט בוחר לנסות לבעוט באנשים בשיירה הזאת.

צבי גוב-ארי: מעלה מישהו הצעה שהייתי מחבק אותו פעמיים. מה עושים? תחקור, לא תחקור וכו'. מישהו מכם חושב לכל הרוחות שאני מתחיל בפרויקט בלי שבדק אותו ומשקיע אמצעים בחקר וכו'? אבל על מנת שתהיו שותפים לעניין.

רועי גבאי: מאה אחוז. אתה פותח פה ... למועצת העיר -

צבי גוב-ארי: אני לא רוצה להצביע על זה. יורד מסדר היום.

רועי גבאי: בוא נדבר על תכני חינוך של העיר. נכון, זה גם רלוונטי. אתה פותח פה פתח למשרד, צביקה,

משה חזות: צביקה, אתה מוריד מסדר היום בהתחלה. אחרי דיון, אתה מעלה להצבעה.

ד"ר אהוד ויצמן: צריך להעלות להצבעה.

צבי גוב-ארי: אני מעלה להצבעה להוריד את זה מסדר היום. מי בעד להוריד מסדר היום? תודה רבה.

החלטה מס' 7/17/15:

הוחלט פה אחד להוריד מסדר היום את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא סדנאות להתנהלות כלכלית נכונה לתושבי העיר.

משה חזות: אנחנו מנהלים דיון. לא, אתה צריך להצביע להוריד מסדר

- היום בתחילת הדיון. לא לבצע דיון עם מצגת, לא נכון כך.
- דוד שטרית:** רגע, אז בעד או נגד?
- לינה שרון:** לא את התיקון, את ההצעה.
- חיים מסינג:** האמת היא, באמת אני אומר, אנחנו לא מהמתלהמים. אבל יש פה תחושה שכאילו, זה מזכיר לי את האפסנאי בצבא. אתה נכנס, הוא אומר לך 'אין'. הוא לא יודע אפילו מה אתה רוצה.
- לינה שרון:** חיים, בבקשה (מדברים ביחד) אל תזלזל באינטליגנציה. אני מבקשת. ...
- חיים מסינג:** עלה פה נושא שכל המטרה שלו, ואתם מסכימים שהוא נושא רציני,
- לינה שרון:** בוודאי.
- חיים מסינג:** המטרה היתה לקבל את התמיכה של מועצת העיר. נושא אסטרטגי. לגבי רשות מקומית. לקבל את ההצעה. אחר כך ללכת קדימה. יכול ראש העיר גם לקחת החלטה בלי להעלות את זה. בחר להעלות את זה. (מדברים ביחד)
- רועי גבאי:** חיים, עשרות פעמים הגיעו לפה דיונים שקשורים בחינוך, בפרויקטים, בדברים שהם לא קשורים למועצת העיר. זה קשור לניהול עבודה. אבל רחוב זה לא וזה כן. זו בדיוק הנקודה.
- חיים מסינג:** אני אסביר לך למה זה קשור. כי חינוך לבד זה חינוך לבד. זה פרויקט, כמו פרויקטים אחרים, שהוא חותך את כל הנושאים שקשורים בתפעול עיר. בתפקוד עיר. ולכן ראוי להביא אותו למועצת העיר.
- צבי גוב-ארי:** למה העליתי היום את תל יבנה? יכולתי להעלות את תל יבנה בוועדת תכנון ובנייה ולגמור את העניין הזה. העליתי את זה פה בשביל לגרור אתכם לשותפות בעניין. לראות מה הולך לקרות.
- לינה שרון:** אבל לא נדרשנו להצבעה. מידע זה בסדר.
- צבי גוב-ארי:** הסיפור הזה נגמר, מבחינתי. תודה רבה לכם על ההשתתפות. בואו בבקשה לנושא הבא.
- דוד שטרית:** לצורך הפרוטוקול, היתה הצבעה או לא היתה הצבעה?
- צבי גוב-ארי:** היתה הצבעה. הורדנו את הנושא מסדר היום.

*** מר אלי מזוז עזב את הישיבה ***

9. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר משה חזות בנושא הקמת חברות עירוניות לתרבות פנאי וספורט ומינוי דירקטורים.

צבי גוב-ארי: הצעה למועצת היום של משה חזות.

משה חזות: הצעה לסדר בנושא הקמת חברות עירוניות לתרבות פנאי וספורט וכן מינוי דירקטורים. בהתאם לסעיף 27 לתוספת שנייה לפקודות העירייה, להלן אבקש להגיש הצעה לסדר יומה של ישיבת מועצת העיר הקרובה. רקע: בישיבת מועצת העיר, שבה הוצגו בפנינו בפעם הראשונה מזה שני עשורים סקירה על דוחות כספיים, דוחות על פעילות ותזרימי מזומנים של הרשת למרכזים קהילתיים בשנת 2017, 2018, היקף הפעילות מהווה כ-80 מיליון שקלים. הרשת למרכזים קהילתיים הוא מוסד ציבורי הפועל כחברה לתועלת הציבור, חל"צ, על בסיס שותפות והסכמה עם העירייה. בראש כל הרשת עומדת הנהלה ציבורית שבה חברים נציגי רשות העירייה, נציגי תושבים, נציגי החברה למתנ"סים ונציגי הסוכנות היהודית.

קצב גדילת העיר לא מאפשר לנפחי תקציב פעילות גדולים להיות במסגרת הרשת למרכזים קהילתיים, שהיתה נכונה לפני שני עשורים. כיום יש את הצורך לפצל את הקיים לחברות עירוניות לתרבות ופנאי ולספורט, מסודרות ומקצועיות, שיפעלו בשקיפות ציבורית מלאה ובפיקוח מועצת העיר. היתרונות בהקמת חברה עירונית: מאפשר לעירייה להגדיל את בסיס ההכנסות העירוני, פועלת על בסיס עסקי כמשק סגור, בעלי מדדי הצלחה כלכליים, והחשוב, תאפשר להקדיש את כל המשאבים והמאמצים לביצוע התחום עליו היא אחראית במקצועיות. חברה עירונית לתרבות ופנאי תנהל את החינוך הבלתי פורמאלי במחלקות הנוער, הקהילה והתרבות בעיר. החברה תהיה אחראית על תנועות נוער, תנהל את המרכזים הקהילתיים המקיימים פעילות חוגים. תנהל את הצהרונים והקייטנות, הקונסרבטוריון למוסיקה ומחול, הסדנה לאומנות, היכל התרבות והאמפי, המרכז לצעירים ואת הפסטיבל העירוני 'בציר חדש', ואת אירוע הקיץ ועוד. הרעיון, לעגן תחת קורת גג אחת את כל פעילויות תרבות הפנאי בעיר. החברה העירונית לספורט תנהל את קבוצת הכדורגל והכדורסל וכן קבוצת ספורט בענפים אחרים, מתקני הספורט, פארקי הכושר ומגרשי הספורט העומדים לרשות הציבור לאימונים ולהנאה. תנהל אצטדיונים ואת אולמות הכדורסל, תפיק את אירועי הספורט השונים בעיר, מסע האופניים, יום הצעידה הבינלאומי ועוד. ישנה חשיבות ואחריות ציבורית לכל חברי מועצת העיר על התנהלות כל גוף ציבורי הפועל בעיר. לפיכך, יש להגביל את זמני כהונת הדירקטורים ו/או חברי ההנהלה המכהנים. על כן מוצע כי: מועצת העיר תאשר את הקמתה של החברה העירונית לתרבות ופנאי,

במקום הרשת למרכזים קהילתיים, הפועלת היום. או לחלופין תסדיר את הרשת למרכזים קהילתיים כחברה עירונית לתרבות ופנאי. מועצת העיר תאשר את הקמתה של חברה עירונית לספורט, במקום עמותות הספורט הקיימות כיום ו/או לחלופין תמזג בין שתי החברות הנ"ל. כלומר, חברה עירונית אחת לתרבות פנאי וספורט, לפי שיקול המועצה. ראש העיר יביא לאישור מועצת העיר את הדירקטורים בחברות על פי ההוראות הנדרשות ומוגדרות לכך. להביא לאישור מועצת העיר שכל הנהלה או דירקטורים במוסד ציבורי יכנו לתקופת זמן מוגבלת שתיקבע על ידי מועצת העיר.

אני רוצה לומר היום רק כמה משפטים. היום יש עצמאי, מנהל עסק. הוא מנהל עד סכום מסוים. הוא מנהל הנהלת חשבונות. אבל ברגע שאתה עובר סכום מסוים, אתה עובר לחברה בע"מ. פה זה בדיוק אותו דבר. הרשת למרכזים קהילתיים היום היא כבר, בממדים שלה, לא יכולה להישאר באותה קטגוריה. אני חושב שהחברה העירונית היא אמצעי לנו, כדי לבקר גם את החברה העירונית. יהיה לנו יותר קל. המקצועיות שהחברה העירונית תיתן גם לספורט וגם לתרבות הפנאי, זה מכפיל כוח לעיר. אני חושב, תראה, צביקה. בדקתי את זה מעל 100 רשויות מקיימות חברות עירוניות. כלומר בסוציו אקונומי גבוה. לא ערים קטנות בסוציו אקונומי נמוך. אני חושב שאנחנו צריכים להיות בתוך ה-100 האלה. שחברות עירוניות יהיו לנו כאן בעיר. אני חושב שזה משהו הכרחי ליבנה, להתפתחות ולגדילה של העיר.

צבי גוב-ארי: אני רוצה ראשית, לפני שאני אשמע כמובן התייחסות של החברים, לומר כמה דברים מבחינת נתונים. הרשות למרכזים קהילתיים, שהיתה בזמנו מתנ"ס, אליה צירפנו יחידות עירוניות אחרות ויצרנו את הרשת למרכזים קהילתיים, מטפלת בחינוך המשלים, תרבות, נוער, ספורט וקהילה. כל מה שציינת בחברה עירונית, כבר נמצא פה. הרשת הזאת מפוקחת על ידי הסוכנות היהודית, בכל מה שקשור למנהל תקין. הסוכנות מממנת תקורה של הרשת. תקורת הניהול של הרשת.

משה חזות: של המנהל, בלבד.

צבי גוב-ארי: זו תקורת הניהול. מממנת את נושא ההשתלמויות של גורמי הרשת, מעבירה השתלמויות. ממנה או פועלת עם רואה חשבון ומבקר מטעמה.

רועי גבאי: זה בכל מקום.

משה חזות: זה על פי חוק.

צבי גוב-ארי: ברור לי שעל פי חוק. אבל לא אתה מממן. זו לא הוצאה שלך. אני מדבר על תקורות, בסופו של דבר. עכשיו, מעבר לעניין הזה. ההשתייכות לחברת המתנ"סים מקנה עוד כמה יתרונות, מבחינת השתלמויות קורסים, או פרויקטים שחברת

המתנ"סים מממנת, ויש לי פה רשימה של פרויקטים, שבהחלט אם הייתי נכנס במקומם, הייתי צריך לממן את זה מההכנסות של החברה.

הדבר האחר. כרשת למרכזים קהילתיים, היא עדיין לא חברה עירונית, ולכן היא לא חייבת במיסוי על רווחים. והרווחים של הרשת הנ"ל מושקעים בפיתוח פרויקטים, בפיתוח יזמות לטובת תושבי העיר.

משה חזות: גם בחברה עירונית זה בדיוק כך.

צבי גוב-ארי: מלבד דבר אחד. אתה משלם את התקורות מצד אחד, וכן ההכנסות שלך קטנות מבחינת רווח. אתה משלם מס מהרווחים שלך, במקום להשקיע את זה בתוך היישוב, וכאלה דברים. מבחינתי החברה הזאת עובדת בסדר. אם צריך יותר פיקוח, אולי צריך להגביר את הפיקוח. אבל כאשר קיים דבר טוב, למה אני צריך להפוך אותו? מדוע? יש סיבה רצינית, אתם יכולים לומר לי היום שהעסק הזה לא עובד טוב? חברים, אני מודד את זה, אני מודד עסק גם בלי לקבל תמיכות חיצוניות שלנו, בלי הגדלת התמיכות, בכך שהוא מגדיל את הפעילות דרך הגדלת הכנסות והרחבת הפעילות. בשנת 2010 התקציב עמד על 6.800,000 שקל. היום התקציב עומד על 72 מיליון שקל. אלו הכנסות והוצאות לטובת הפעלת המרכזים הללו.

רועי גבאי: 72 מיליון שקל זה הכנסות של העיר. אנחנו מדברים פה על דברים שהעיר היתה מכניסה לתקציב העיר.

צבי גוב-ארי: אני לא רוצה הכנסות לעיר. אני רוצה הכנסות שתשרתנה את התושבים ישירות.

רועי גבאי: מאה אחוז. עדיין גם ... משרתת את התושבים.

צבי גוב-ארי: קל לי מאוד לקבל דיווידנדים בחברה עירונית. לא רוצה את זה.

משה חזות: אתה לא רשאי לקחת דיווידנדים. אתה יכול להשאיר את הדיווידנדים בחברה. אתה יכול לקחת את הכסף ולהשקיע אותו לטובת הציבור.

צבי גוב-ארי: זו עמדתי.

רועי גבאי: אפשר להסביר יום שלם למה חברה עירונית נדרשת ויום שלם למה חברה עירונית לא נדרשת. אני חושב, מצטרף לדברך, שהיא עושה עבודה טובה. על זה אין לנו ספק. יש עבודה טובה, ניהול מבוצע. אנחנו רואים את התקציב שהם עומדים בדוחות הכספיים. הכל טוב ויפה. השאלה היא, כנבחר ציבור היום, שלנו, אנחנו, האם אנחנו מצליחים ורגועים מהעובדה שיש פה 72 מיליון ש"ח שאיננו יודעים כיצד הם מנוהלים בפועל? יש פה דירקטוריון שלא כפוף למועצת עיר.

- צבי גוב-ארי:** שום דירקטוריון לא כפוף למועצת עיר.
- רועי גבאי:** לא משנה. שלא נבחר על ידו, שלא מאושרר על ידו. יש פה עניין שקיפותי בסיסי לנו, כנבחר ציבור ובטח ובטח לציבור עצמו. זו הנקודה המרכזית. אחת הדרכים שמשה מציע, היא באמת להפוך את זה לחברה עירונית, כדי שבאמת נוכל לייצר איזשהי תצורה של שקיפות גבוהה יותר. אחת הדרכים שהצענו כבר בפגישה הקודמת, והחלטת שאתה לא רוצה אותה, זה שבעצם לאשר את חברי הדירקטוריון, שיאושרו. ואין בעיה, אגב,
- צבי גוב-ארי:** וזה ירגיע אותנו.
- רועי גבאי:** ואין בעיה עם הסוכנות היהודית. כן.
- צבי גוב-ארי:** זה ירגיע.
- רועי גבאי:** כן. אם יהיה לנו דירקטוריון שהוא על ידי נבחר ציבור, כמו שקורה אגב להבדיל בתאגיד המים, במועצה הדתית, מקומות אחרים. שאנחנו ממנים את הדירקטוריון ויודעים מי הוא, מה הוא, יכולים לקבל ולדרוש שאלות כנגד. אז כן. לחלוטין. יש פה 72 מיליון ש"ח, היום, מספר לכל הדעות שזה כסף של העירייה. אגב, אנחנו בתקציב העירוני מציגים שאנחנו מעבירים לרשת למתנ"סים 2.9. עכשיו זה עלה, 3.3. זה לא המספר, הרי. אנחנו מעבירים שכר בגובה של 5, 6 מיליון. אנחנו מעבירים בתקציב לא ייעודי בגובה של 3.5 מיליון. אנחנו מעבירים פה סדר גודל של 15, 20 מיליון ש"ח מתקציב העירייה. ומלבד זה גם,
- צבי גוב-ארי:** זה משולם בכל מקרה. שכר, ... ולמחלקות אחרות שילמתי ישירות. אז זה היה נפרד, הייתי משלם אותו דבר. חשוב היה -
- רועי גבאי:** ומלבד זה, כל הפעילות שנעשית היא פעילות הכנסות עיר. זה ההכנסות העצמיות של העיר.
- תם ליפשיץ:** אני רוצה להגיד לך, בתור מי שישב בדירקטוריון של הרשת, שגם הדח"צים, שאין להם שום קשר לעיר יבנה, מגיעים עם הרבה מאוד מוטיבציה. הם ביקורתיים, הם שואלים את השאלות הנכונות. אנשים שאין להם קשר לעיר. ולא אנחנו יכולים למנות אותם ושוב, לא מקורבים ולא שום דבר. אנשים שבאים באופן אובייקטיבי לבחון את המערכת, וגם אנשים שאנחנו כן מכירים מהפעילות החברתית שלהם בעיר ומונו להיות דירקטורים. העבודה נעשית באמת לעילא ולעילא, וכמובן גם על ידי המנכ"ל. אבל מבחינת הביקורת, פשוט תענוג לשבת שם. דווקא מהפן הביקורתי. דווקא לראות את האנשים ששואלים שאלות וחוקרים ובודקים ועוברים על הדוחות הכספיים. ואפשר לראות את זה בפרוטוקולים -

- רועי גבאי:** אגב פרוטוקולים לא מפורסמים. אגב.
- משה חזות:** חברים, אין שקיפות.
- רועי גבאי:** הכל טוב ויפה. זה שאנשים עושים את עבודתם נאמנה זה נהדר. האם זו הדרך הציבורית ש-70 מיליון ₪,
- תם ליפשיץ:** רוב הדירקטורים שם אגב כולם מאוד מקצועיים.
- רועי גבאי:** לא משנה. 70 מיליון ₪ של העיר מנוהלים על ידי איזשהי אגודה חיצונית. זו השורה התחתונה.
- משה חזות:** צביקה, אם אנחנו מקימים חברה עירונית לספורט, אני חושב שכל מה שקורה היום בספורט, התשלומים שמשלמים הילדים, 3,000 בכדורגל,
- רועי גבאי:** ארבע וקצת.
- משה חזות:** כן, בכדורסל משלמים סכומים. אני חושב שאם יש את התחום הזה, מרכזים אותו עם אישיות מקצועית, שתנהל כחברה עירונית, גם הדברים האלו יכולים להוריד מהתקציב.
- צבי גוב-ארי:** העלויות יהיו יותר נמוכות בחברה עירונית? חברה עירונית שצריכה לשלם לתקורות גבוהות, תצטרך להעלות את המחירים הללו על מנת לסחוב.
- משה חזות:** אני לא חושב.
- עו"ד מאיר דהן:** זה מדויק.
- משה חזות:** היום הספורט, אהוד, לא מנוהל כמו שצריך.
- רועי גבאי:** אתם רגועים ש-72 מיליון ₪ שלא בידינו? חבר'ה, ועדת כספים לא נוגעת ב-72 מיליון ₪ של העיר. כסף של העיר לא בידינו. כולנו, כנבחר ציבור רגועים על הדבר הזה? זו הנקודה היחידה בעסק. בעיני. איך פותרים את זה כחברה עירונית? כמינוי של דירקטורים? ...
- צבי גוב-ארי:** אתה ... העדר שליטה של העירייה. ובכן, אני מספר לך שלא. יש שליטה של העירייה על מה שקורה במתנ"סים.
- רועי גבאי:** אבל אני כנבחר ציבור לא רואה אותה. אני בוועדת כספים לא רואה אותה. זו השאלה שלי.
- צבי גוב-ארי:** אפשר בהחלט להציג את התקציב בוועדת הכספים כמו כל דבר אחר. אבל לא ועדת הכספים תקבע את העדיפויות של הפעילות.
- רועי גבאי:** התקציב לא עוזר. זה תוקצב דרך מלכ"רים. דוח המנכ"ל שהוצג הוא מצומצם מאוד. אין שם אפילו ועדת ביקורת. ישב יושב הראש ואמר את זה. אין שם ועדת ביקורת שמנוהלת שם.

יש להם ביקורת חיצונית.	צבי גוב-ארי:
יש ועדת ביקורת מטעם הסוכנות.	עו"ד מאיר דהן:
אני לא יודע, אלי אמר פה אין ועדת ביקורת. ...	רועי גבאי:
אין ועדת ביקורת. יש מבקר. ... מבקר חיצוני יש.	משה חזות:
תמר, תתייחסי בבקשה.	צבי גוב-ארי:
יש עורך דין, שהוא מבקר פנים, שממונה על ידי הסוכנות.	תמר קופר:
תמר, את כגזברית רגועה שיש תקציב ... בחוץ?	רועי גבאי:
היא יושבת בדירקטוריון.	דוד שטרית:
מאה אחוז. עדיין, הם מנוהלים בחוץ. זה 72 מיליון ש, אני משלם להם שכר פעילות. אני לא יודע מה קורה איתם.	רועי גבאי:
אבל יש הנהלה ציבורית. מה זה בחוץ? זה לא מנוהל על ידי אדם אחד. יש הנהלה ציבורית. יש נציגי ציבור.	תמר קופר:
פרוטוקול מוצג? דוחות מוצגים?	רועי גבאי:
בוודאי, בוודאי.	תמר קופר:
זה בא לוועדת כספים? מה זה בוודאי. אני נבחר ציבור. בכל דירקטוריון ... אם אתם רגועים, בבקשה. 72 מיליון ...	רועי גבאי:
מי בעד ההצעה של משה? מי נגד? תודה.	צבי גוב-ארי:

הצבעה:

- בעד: 3 (ה"ה: משה חזות, רועי גבאי, לינה שרון)**
נגד: 9 (ה"ה: צבי גוב ארי, חיים מסינג, אהוד ויצמן, פאלי כהן, מאיר דהן, דורון מלכה, תם ליפשיץ, יהודה דנינו, שחר סימנה)

החלטה מס' 8/17/15:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה מר משה חזות בנושא הקמת חברות עירוניות לתרבות פנאי וספורט ומינוי דירקטורים.

10. הצעה לסדר יום של סגן רה"ע ד"ר אהוד ויצמן בנושא מינוי ממלאי מקום מטעם סיעת "יבנה שלנו" בוועדות מועצת העיר.

ד"ר אהוד ויצמן: אישור מינוי ממלאי מקום מטעם סיעת "יבנה שלנו" בוועדות מועצת העיר. הרקע להגשת הבקשה. בסיעות המונות שני חברי מועצה, מוקנית האפשרות לנציגות מתחלפת בוועדות השונות, על פי שיקוליהן.

משה חזות: סליחה, סליחה. זה לא מופיע על סדר היום בכלל.

ד"ר אהוד ויצמן: בטח שמופיע. סעיף 10, משה. בסדר?

צבי גוב-ארי: אתה מתנגד, משה? אם לא היה מועלה על סדר יום והיינו מעלים את זה היום, כי צריך... את הוועדות. היית מתנגד? מה אתם מחפשים פה?

משה חזות: אני לא יודע. יכול להיות שהייתי מתנגד. מה הקשר? לא

ראיתי את החומר, אוקיי. בסדר.

ד"ר אהוד ויצמן: סיעת "יבנה שלנו" מונה חמישה חברי מועצה, ולכן יש לקבוע

ממלאי מקום על פי הצורך בוועדות השונות. על כן מוצע למועצת העיר לאשר כלהלן: (1)

בוועדת הכספים תמונה עו"ד דורית בן מאיר כמחליפה למר חיים מסינג או עו"ד תם ליפשיץ,

לפי העניין. לוועדת המכרזים ימונה עו"ד תם ליפשיץ כמחליף את ד"ר אהוד ויצמן או את

עו"ד דורית בן מאיר לפי העניין. ממליץ לאשר.

רועי גבאי: שני דברים. אחד, חשוב מאוד להדגיש את זה. חבר'ה, מדובר

בחוק. לא צריך להביא הצעה לסדר לדבר הזה. עוד פעם אנחנו מנסים לייצר פה מצב.

החוק, 150(א) לפקודת העיריות, סעיף קטן (ג) "סיעה זכאית רשאית למנות ממלא מקום

קבוע מטעמה לכל אחד מנציגיה". ... הצעה לסדר לקיים דיון בשעה שש בערב. זה הגיוני,

חברים?

צבי גוב-ארי: אתה בזבזת לי פה זמן במשך שעה על בולשיט. ועכשיו אתה

מתנגד לקיים דיון, סליחה רגע. יש גבול כמה אתה בא לשחק בזמן שלי!

רועי גבאי: לא, ... לתפוס הצעות לסדר.

צבי גוב-ארי: לא תופסים הצעות לסדר. יש פה מינוי של מישהו לשת

ועדות.

רועי גבאי: כן, יש פה עניין, נקודה נוספת. גם ועדת כספים וגם ועדת

מכרזים, המינוי הוא יו"ר. האם הממלא מקום הוא יו"ר? כי זה הוועדה צריכה להכריע.

ד"ר אהוד ויצמן: לא. הוא חלק מהחברים.

רועי גבאי: אז הוועדה צריכה להכריע מי יו"ר, כחלק מההחלטה.

- ד"ר אהוד ויצמן:** כן. יש יו"ר לכספים ולמכרזים שאושרו פה. מה שאנחנו מבקשים זה מילוי מקום של חברי הוועדה.
- רועי גבאי:** מאה אחוז. מי היו"ר? אתה חבר ועדת -
- פאלי כהן:** לא, הוא מדבר רק על חברי ועדה.
- רועי גבאי:** יו"ר ועדת מכרזים זה חיים. מה, אתם עושים צחוק? יו"ר ועדת המכרזים זה חיים מסינג. היה ותמונה דורית בן מאיר כמחליפה, היא מגיעה במקומה.
- ד"ר אהוד ויצמן:** מילוי מקום בוועדה? יו"ר, לא. לחברים שלא יהיו. יש לנו ועדת כספים.
- צבי גוב-ארי:** אבל אתה מדבר על ויצמן כחבר. לא ויצמן כיו"ר.
- ד"ר אהוד ויצמן:** לא, אני בוועדת מכרזים אני חבר. אני לא יו"ר.
- רועי גבאי:** לא מיניתם לאנשים האחרים?
- ד"ר אהוד ויצמן:** שמה?
- רועי גבאי:** ליו"רים לא מיניתם.
- ד"ר אהוד ויצמן:** לא, ליו"רים לא. רק לחברי הסיעה.
- רועי גבאי:** הבנתי. מקובל. בסדר גמור.
- צבי גוב-ארי:** מי בעד? תודה.

החלטה מס' 9/17/15:

הוחלט פה אחד לאשר הצעה לסדר יום של סגן רה"ע ד"ר אהוד ויצמן בנושא מינוי ממלאי מקום מטעם סיעת "יבנה שלנו" בוועדות מועצת העיר כלהלן:

- 1) וועדת הכספים - תמונה עו"ד דורית בן מאיר כמחליפה למר חיים מסינג או לעו"ד תם ליפשיץ.
- 2) וועדת המכרזים - ימונה עו"ד תם ליפשיץ כמחליף את ד"ר אהוד ויצמן או את עו"ד דורית בן מאיר.

11. הצעה לסדר יום של חברי המועצה מר רועי גבאי וגב' לינה שרון בנושא הוספת מידע בסיסית לשלטים המציינים שמות רחובות/כיכרות/מבנים עירוניים.

רועי גבאי: הצעה לסדר בנושא מידע בסיסי לשלטים המציינים שמות

רחובות/כיכרות/מבנים עירוניים. הצעה של לינה ושלי. רקע: שמונת הרחובות ביישובי ישראל, וכן אתרים עירוניים נקבעים על ידי ועדת השמות העירונית. לרוב נבחרים שמות משמעותיים כדוגמת מנהיגים, אישים, אנשי מדע, תרבות, רבנים ועוד. או לחלופין שמות המציינים סיפור ... מנהג יפה ומכובד הוא הוספת פרטים אחדים על האישיות או המושג שעליו נקרא הרחוב או האתר. בדרך זו זוכים דרי הרחוב ועוברי האורח להעשיר את הידע אודות המקום ולהתחבר אליו באופן רגשי. כמו כן, זו דרך נוספת להעשיר את הילדים ואת בני הנוער בידע כללי, ולחבר אותם למורשת ולהיסטוריה של העיר ו/או המדינה. שאגב, שמענו לא מעט מקרים שנדרש להוסיף ולהעשיר את הידע האישי. מובן גם שגם האישיות על שמה נקרא הרחוב זוכה להנצחה טובה ומדויקת יותר.

לאור האמור, מוצע כי מועצת העיר תחליט על הוספת תיאור בסיסי על האישיות המונצחת בשילוט, תמרורים המציינים את שם הרחוב ו/או מבנים עירוניים, לרבות כיכרות ושאר אתרי הנצחה.

אני מחלק את הנושא הזה לשני דברים. ומבקש מכם להסתכל כדוגמה. קודם כל, לקחתי, אביא לכם בשמחה, רח' אהרן חג'ג' או רחוב שבזי, כדוגמה. אהרון חג'ג' היה ראש מועצה לשעבר. שבזי ממשוררי גדולי תימן. ניתן ואפשר לייצר, ועושים את זה במקומות אחרים, שורה אחת: ראש מועצה לשעבר,

צבי גוב-ארי: אגב, ההצעה הקונקרטית שלך אומרת 'בואו בבקשה, נסביר מי השם בעצם שתלוי על השלט'.

רועי גבאי: נכון. אני מחלק את זה לעוד משהו, שנייה. כי חשוב להגיד את זה. לדוגמה בכיכר אפרים, ליד מגדל המים. שגם ראוי שאנשים ידעו מי הבן אדם שעליו מונצח. מה עוד? שאנחנו רגע לפני הקמת שכונה חדשה. הקמת שכונה חדשה, בלי העין הרע, מבורכת במשוררים וסופרים. ש"י עגנון, יהודה הלוי, ז'בוטינסקי, דליה רביקוביץ וכו'. לפני שנקנה ונרכוש את אותו רכש של העלות הזאת של השלט, אפשר להוסיף את האחדים. אגב, פניתי לספק, ביררתי באמת את הנושא הזה. אין תוספת עבור אותו כיתוב. התוספת היחידה, אגב, היא כמובן שינוי שלט.

צבי גוב-ארי: לא, לא, לא משנים. ביום שאתה מתחיל לשנות שלטים, נכנס להוצאה של אני לא יודע מה.

משה חזות: אני הייתי במקום שלא על השלט, על השלט יש שלט קטן שמסביר,

דורון מלכה: משה, אבל אתה רוצה להסביר רחוב האבוקדו? ...

צבי גוב-ארי: סליחה רגע! תקשיב דקה. ככל שאתה מרחיב אתה רק מקלקל. הרעיון הוא רעיון טוב. בזה זה מתחיל. אני רוצה גם אבל להעלות כמה דברים. ראשית וקודם כל, עם הכיכרות ומבני ציבור, אנחנו עושים את זה כבר. בתי ספר, על שמות וכו', יש שלטים שם, גם תמונות. ומה שאין, בעבודה. כיכרות, הכיכרות האחרונות שקראנו על שם, יש כבר שילוט ופירוט. הכיכר של לוי, מצד אחד, ושל מלכה מצד שני, בדרך לשילוט. כך שכיכרות ומבני ציבור אנחנו מסודרים. נשאר העניין שילוט הרחוב. ראו מה הבעיה. השילוט צריך להיות נגיש מבחינת היכולת לקרוא. בערים אחרות, כאשר כתובת הרחוב על הקיר, מאוד קל להוסיף שם. אנחנו מדברים על עמודי רחוב. אתה לא יכול לשים את זה למעלה, כי הוא לא יהיה קריא. צריך לשים את זה יותר נמוך. אתה צריך ללכת על אותיות קריאות מבחינת גודל, ולהצמיד את זה לעמוד עצמו. אתה לא מרכיב לעמוד עוד משהו, כי ההוצאה תהיה כזו שצריך להחליף -

רועי גבאי: לא, תרשה לי לתקן אותך. ההיפך. המטרה היא גם לא לפגוע בתשומת הלב של הנהג. האותיות הן אותיות קטנות. זה מיועד רק להולכי רגל. יש אזור של שורה קטנה עם חמש, שש, שמונה מילים שאפשר לקצר, באותו שלט.

צבי גוב-ארי: נסכם את זה אחרת. דקה. חשוב מבחינת בטיחות הולך הרגל שאנחנו לא נייצר מצב, מישהו שרואה פחות או יותר וכו', יפתח את הראש. חשוב שזה יהיה בכל זאת נגיש. לא צריך לעמוד על יד העמוד בשביל לקרוא. כי אחרת מה? על יד כל עמוד יעמדו? חשוב גם לקבוע בעצם כמה שלטים כאלה יהיו על רחוב ארוך. קח בבקשה את ז'בוטינסקי. בז'בוטינסקי יש המון צמתים לכל האורך. זה מגיע מצפון ויורד דרומה. כמה פעמים אתה חוזר על העניין הזה? ברמה העקרונית, אני מקבל את הצורך להסביר מי האנשים שאותם שילטנו. איך עושים? ואני רוצה עכשיו לרדת לפרקטיקה. אני רוצה למנות צוות, שהוא יורכב מלינה שרון, יהודה דנינו, ואהוד ויצמן. מה תפקידו של הצוות? וסיוע של כל גורם עירוני שאתה צריך על מנת להביא את הנתונים. לקבוע באילו רחובות אנחנו משלטים בכלל. לא בכל רחוב. ועל דרכים וכו', לא תקבעו.

משה חזות: לא, מאיר אמר. לשים את כמה -

צבי גוב-ארי: דקה. האם השילוט הזה יהיה בקצה אחד של הרחוב או בשני קצוות? כמה פעמים באותו שלט? גודל השלט, כפועל יוצא מעניין הבטיחות. גודל השלט חייב להיות כזה שאנשים לא ייתקלו בו. תקבעו את הכל. מיקום שיענה על הנגישות והבטיחות. היכן למקם את השלט. ואחרי זה סך הכל תעשו גם הערכת עלות, על מנת לראות כמה הסיפור הזה צריך לעלות.

משה חזות: צביקה, קלקלת לרועי עכשיו את הפייסבוק. לא טוב.

- ממש לא. **רועי גבאי:**
- הוא יושב ומשדר פה. אני מכיר את העניין הזה. ... **צבי גוב-ארי:**
- שאלתי חבר משהו אחר לגמרי. כי יש עניינים אחרים. **רועי גבאי:**
- רק תדעו שמזה לא חיים. **צבי גוב-ארי:**
- אני מברך על זה. **רועי גבאי:**
- לא, אתה לא מברך. אני מברך. **צבי גוב-ארי:**
- אתה מברך? אפשר להצביע. **רועי גבאי:**
- אני מברך. אני מצביע, כאשר אני מקבל את עניין שילוט **צבי גוב-ארי:**
- הרחוב. אנחנו ממנים את הוועדה לצורך העניין הזה. הוועדה תגיש גם ממצאים כספיים.
לינה, את תצטרכי להתייחס בתוכן, בבקשה. להגדיר מה צריך לכתוב שם. ואז אנחנו יוצאים
לדרך.
- יהודה דנינו:** הייתי מוסיף שהוועדה לא תבחן דווקא את עניין השילוט של
הרחובות וכדומה. גם תבחן מבני ציבור ישנים, שכבר נקראו בשנים עברו.
- מה שנקרא, לדעתי הכל מכוסה. מבני ציבור? הכל מכוסה. **צבי גוב-ארי:**
- בביאליק יש, בבן גוריון יש. **צבי גוב-ארי:**
- בגינזבורג, הוא הכי גדול. **לינה שרון:**
- יש, יש. **רועי גבאי:**
- יש המון שלטים של גינזבורג. אבל מי הוא היה? **לינה שרון:**
- אז יש גינצבורג. **צבי גוב-ארי:**
- גם גרמנוב. **משה חזות:**
- מי בעד? תהיו בריאים. **צבי גוב-ארי:**

החלטה מס' 10/17/15:

הוחלט פה אחד לאשר באופן עקרוני את ההצעה לסדר יום של חברי המועצה מר רועי גבאי וגב' לינה שרון בנושא הוספת מידע בסיסי לשלטים המציינים שמות רחובות/כיכרות/מבנים עירוניים. כמו כן הוחלט למנות צוות שחבריו יהיו: גב' לינה שרון, מר יהודה דנינו וד"ר אהוד ויצמן, אשר יבחנו את נושא גודל השלט, מיקום השלט מבחינת נגישות ובטיחות, ומספר הפעמים שהכיתוב יופיע על השלט. הצוות יגיש הערכת עלות לביצוע.

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר